ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ

ឥឡូវខ្ញុំជឿ ឥឡូវខ្ញុំជឿ
គ្រប់ការនឹងសម្រេចបាន ឥឡូវខ្ញុំជឿ
ឥឡូវខ្ញុំជឿ ឥឡូវខ្ញុំជឿ
អ្វីៗទាំងអស់អាចទៅរួច ឥឡូវខ្ញុំជឿ។

2 ចូរយើងឈរមួយភ្លែតសម្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សូមបើកទៅអេម៉ុស ហោរាអេម៉ុស ជំពូកទី៣ ចាប់ផ្ដើមដោយខទី១។

3 ខ្ញុំចង់អរគុណបងស្រី ជូអាននីតា និងអាណា ជេនណេ និងបងស្រីម៉ូរ៉េ សម្រាប់បទចម្រៀងដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់នោះ។ វាបាននាំខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ដូចដែលខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះហើយស្ដាប់វា។ ខ្ញុំកំពុងគិត នៅពេលដែលពួកគេនៅជាមួយយើង ច្រៀងនៅក្នុងយុទ្ធនាការ បងប្រុសជែកនិងខ្ញុំកំពុងនិយាយ ពួកគេជាក្មេងស្រីតូចៗ ទើបតែអាយុ១៦ឆ្នាំ អ្វីមួយដូចនោះ ក្មេងស្រី។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា បងស្រីអាណា ជេននី មានកូនប្រាំនាក់ ហើយបងស្រី ជូនីតា មាន—មាន...ម្ដាយមានកូនពីរនាក់។ ហើយយើងពិតជានៅជិតថ្ងៃលិចជាងស្ត្រី យើងកាលពីមុន ប្រហែលដប់ប្រាំមួយឆ្នាំខុសគ្នា។ នឹងមិនយូរប៉ុន្មាន យើងនឹងឆ្លងកាត់ពេលវេលាដ៏រុងរឿងនោះ។

4 ឥឡូវនេះនៅក្នុងអេម៉ុសជំពូកទី៣ សូមអាន។

ឱពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលអើយ ចូរស្ដាប់ព្រះបន្ទូលនេះ ដែលព្រះយេហូវ៉ាបានមានព្រះបន្ទូលទាស់នឹងឯងរាល់គ្នា ឱពួកកូនចៅអ៊ីស្រាអែលអើយ គឺទាស់នឹងគ្រួទាំងមូល ដែលអញបាននាំឡើង... ចេញពីស្រុកអេស៊ីព្ទមក គឺថា

ក្នុងអស់ទាំងគ្រួនៅផែនដី...អញបានស្គាល់តែឯងរាល់គ្នាទេ: ដូច្នេះអញនឹងធ្វើទោសដល់ឯងរាល់គ្នា...ដោយព្រោះអំពើទុច្ចរិតទាំងប៉ុន្មានរបស់ឯង។

បើមនុស្ស២នាក់មិនព្រមចិត្តគ្នា នោះតើនឹងដើរជា១គ្នាបានឬ?

ឯសិង្ហ នឹងស្រែកគ្រហឹមនៅក្នុងព្រៃ ក្នុងកាលដែលមិនទាន់ចាប់រំពាឬ? បើសិង្ហស្ទាវមិនបានចាប់អ្វីសោះ តើនឹងស្រែកនៅក្នុងរូងវាដែរឬ?

នៅកន្លែងដែលឥតមានដាក់ខ្សែរូត នោះសត្វហើរអាចនឹងធ្លាក់ទៅជាប់ក្នុងអន្ទាក់បានឬ? តើអន្ទាក់នឹងរាត់ឡើងពីដី ឥតមានជាប់អ្វីឬទេ?

តើនឹងផ្លុំត្រែនៅក្នុងក្រុង ឥតធ្វើឲ្យបណ្តាជនក្តុកចិត្តបានឬ? តើនឹងមានអន្តរាយកើតដល់ទីក្រុងណា ឥតព្រះយេហូវ៉ាធ្វើដែរឬទេ?

ពិតប្រាកដជាព្រះយេហូវ៉ា...ទ្រង់នឹងមិនធ្វើអ្វីដូច្នោះឡើយ លើកទ្រង់សំដែង ឲ្យពួកហោរា ជាអ្នកបំរើទ្រង់ ឃើញគំនិតលាក់កំបាំងរបស់ទ្រង់ផង។

រីឯសិង្ហបានស្រែកគ្រហឹមហើយ តើមានអ្នកណាដែលមិនព្រមខ្លាចព្រះអម្ចាស់ព្រះយេហូវ៉ា...ទ្រង់បានចេញវាចាហើយ តើមានអ្នកណានឹងទប់មិនទាយបានឬ?

ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។

5 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ សូមឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមឲ្យយើងមានការប្រកបនៅយប់នេះជុំវិញផ្នែកនេះ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់អើយ ទ្រង់នឹងផ្តល់ឱ្យយើងនូវបរិបទសម្រាប់អត្ថបទ យើងនឹងយកចេញពីទីនេះ ហើយសូមឲ្យវានាំមកនូវកិត្តិយសដល់ទ្រង់។ សូមប្រទានពរដល់យើង ដូចដែលយើងកំពុងរង់ចាំ ព្រះអម្ចាស់ យប់នេះ នៅលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្យាបាលអ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខ។ សង្គ្រោះអ្នកដែលបាត់បង់។ សូមផ្តល់កម្លាំងដល់អ្នកទន់ខ្សោយ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលខ្សោយទាំងផ្លូវកាយនិងខាងវិញ្ញាណ។ ហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវការបង្ហូរដ៏អស្ចារ្យនៃវត្តមានរបស់ទ្រង់ ដ្បិតយើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

6 ខ្ញុំចង់យកអត្ថបទមួយ ពីនេះ យប់នេះ: *ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។*

7 កុំភ្លេច ថ្ងៃស្អែក វាជាការអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅថ្ងៃស្អែក។ យើងរំពឹងថាព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើការអស្ចារ្យលើសជាងនេះ នៅរសៀលថ្ងៃស្អែកនៅម៉ោងពីរ ដែលជាកន្លែងដែលយើង...នៅពេលយើងចាប់ផ្តើមកម្មវិធីរបស់យើង។ ក្មេងប្រុសនឹង

នៅទីនេះដើម្បីផ្តល់កាតអធិស្ឋាន។ ហើយមនុស្សគ្រប់គ្នានឹងត្រូវអធិស្ឋានសម្រាប់ការដែលចង់អធិស្ឋាន។ ហើយយើងរំពឹងថានឹងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ ថ្ងៃស្អែក នៅក្នុងព្រះអម្ចាស់។

8 ឥឡូវនេះអ្នកគឺជាមនុស្សនៅទីនេះ មកលេងពីក្រៅទីក្រុង។ សូមចាំថា មានក្រុមជំនុំដំណឹងល្អពេញទីក្រុង។ អ្នកត្រូវបានស្វាគមន៍ចំពោះពួកគេ។

9 ខ្ញុំគ្រាន់តែនិយាយជាមួយគ្រូគង្វាលសហការីម្នាក់របស់ខ្ញុំ នៅខាងក្រៅ គ្រាន់តែចូលមក បងប្រុសជេកសុន ពីមុនជាព្រះវិហារមេតូឌីស្ទ ចុះក្រោមទីក្រុងមួយឬពីរខាងក្រោមយើង។

10 ហើយតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះដែលត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ជាមួយនឹងរោងឧបោសថ សូមមើលដៃរបស់អ្នក នៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំប្រាកដថា—រីករាយដែលបានធ្វើឱ្យអ្នកចុះ។ នេះជាការប្រជុំជិតបំផុតដែលខ្ញុំបានទៅតណ្ណាអាណាមួយរយៈ។ ខ្ញុំកំពុងគិតអំពីការត្រឡប់មកវិញ ឆាប់ៗនេះ ហើយដាក់តង់មួយ ហើយមានត្រៃចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរនោះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។

11 ដូច្នេះ ឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែចាំថ្ងៃស្អែក។ កុំភ្លេចថ្ងៃស្អែកម៉ោងពីរ។ ហើយឥឡូវនេះ កម្មវិធីបន្ទាប់របស់យើងនឹងចាប់ផ្តើមនៅសប្តាហ៍ក្រោយនៅ តាំប៉ា រដ្ឋផ្លរីដា។

12 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់និយាយអំពីៈ *ខាងវិញ្ញាណ-...ការភ្លេចភ្លាំង។*

13 ឥឡូវនេះ ក្មេងតូចនេះដែលយើងកំពុងនិយាយ អេម៉ុស ចាំមួយភ្លែត ដើម្បីដឹងពីប្រវត្តិរបស់យើងមុនពេលយើងទៅដល់អត្ថបទ។ នេះគឺជាកំឡុងពេលនៃភាពរុងរឿងដ៏អស្ចារ្យនៅសាម៉ារី។ អ៊ីស្រាអែលបានរីកចម្រើន។ ពួកគេពិតជាបានដើរតាមលោកិយ ហើយបានរីកចម្រើន។

14 មិនតែងតែភាពរុងរឿងគឺជាសញ្ញានៃពរជ័យខាងវិញ្ញាណ ប៉ុន្តែពេលខ្លះផ្ទុយទៅវិញ។ មនុស្សគិតថាប្រហែលជាអ្នកត្រូវមានរបស់ជាច្រើនខាងលោកិយ ហើយបង្ហាញថាវាជាព្រះពរដល់អ្នក។ នោះមិនមែនជាការពិតទេ។ ពេលខ្លះវាជាវិធីផ្សេងទៀត។

15 ប៉ុន្តែយើងរកឃើញថា គាត់ យើងមិនដឹងច្រើនអំពីមិត្តតូចនេះ។ គាត់ យើងគ្មានប្រវត្តិថាគាត់មកពីណាទេ។ យើងដឹងថាគាត់ យោងទៅតាមបទគម្ពីរនៅទីនេះ គាត់ជាអ្នកចិញ្ចឹមសត្វ ប៉ុន្តែព្រះបានលើកគាត់ឡើង។

16 ខ្ញុំអាចស្រមៃឃើញ នៅថ្ងៃដ៏ក្តៅមួយនៅសាម៉ារីនៅទីនោះ ជាទីក្រុងទេសចរណ៍ដ៏អស្ចារ្យមួយរបស់ពិភពលោកនៅថ្ងៃនោះ។ គឺជាអ្វីមួយនៅលើលំដាប់នៃ យើងចង់និយាយថា ម៉ៃអាមី ឬ—ឬហូលីវូដ ឡូសអេនជីលេស ពួកគេខ្លះកន្លែងដូចនោះ កន្លែងដ៏អស្ចារ្យខ្លះសម្រាប់ភ្ញៀវទេសចរ។ ហើយយើងអាចស្រមៃឃើញគាត់។ គាត់មិនធ្លាប់នៅក្នុងទីក្រុងបែបនេះទេ។ ប៉ុន្តែ គាត់មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ គាត់បានមកទីក្រុងដ៏អស្ចារ្យនេះ ជាកន្លែងដែលអំពើបាបបានប្រមូលផ្តុំនៅគ្រប់ទិសទី។ អ្នកដឹកនាំទាំងអស់បានចាកចេញពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយពួកគេមិនមានហោរាអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ។

17 ដូច្នេះហើយ ក្មេងតូចនេះ ពេលគាត់ឡើងលើកំពូលភ្នំ ភាគខាងជើងនៃសាម៉ារី ខ្ញុំអាចស្រមៃឃើញគាត់ ព្រះអាទិត្យក្តៅចាំងចុះមក ហើយរីស្តីពណ៌ប្រផេះនៅលើមុខរបស់គាត់ ហើយភ្នែកតូចរបស់គាត់បានរួមតូច ហើយក្បាលទំពែកតូចរបស់គាត់ក៏ភ្លឺឡើង ពេលគាត់សម្លឹងមើលទីក្រុងនោះ។ ហើយភ្នែករបស់គាត់បានរួមតូច។ គាត់មិនបានសម្លឹងមើលអ្វីដែលអ្នកទេសចរឃើញជាធម្មតា ដើម្បីទៅទីក្រុងមួយហើយមើលភាពទាក់ទាញនៃភាពស្រស់ស្អាតរបស់វា។ គាត់បានមើលហើយឃើញអ្វីដែលទីក្រុងនោះបានក្លាយជាទីក្រុងដែលធ្លាប់ជាទីក្រុងរបស់ព្រះ ហើយមានការពុកផុយខាងសីលធម៌ដូចនោះ។ កុំឆ្ងល់...

18 ក្មេងតូច ដែលមិនស្គាល់ម្នាក់នេះគឺអេម៉ុសជាហោរា។ ហើយឥឡូវនេះយើងមិនដឹងច្រើនអំពីគាត់ទេ។ យើងមិនដឹងថាគាត់មកពីណាទេ។ ហោរាជាធម្មតាមកនៅលើឆាក មិនស្គាល់ ចាកចេញពីរឿងដូចគ្នា។ យើងមិនដឹងថាពួកគេមកពីណាពួកគេទៅទីណា មិនដឹងពីប្រវត្តិរបស់ពួកគេ។ ព្រះគ្រាន់តែលើកពួកគេឡើង។ គាត់មិនមានអ្វីត្រូវមើលច្រើនទេ ប៉ុន្តែគាត់មាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ នោះជារឿងសំខាន់ដែលខ្ញុំឃើញ។ ពិតណាស់ គាត់មកស្រុកសាម៉ារីដើម្បីចាប់ផ្តើមយុទ្ធនាការរបស់គាត់។ ខ្ញុំប្រាកដថាគាត់មិនមានកិច្ចសហការពីនរណាម្នាក់ទេ។ គាត់មិនមានកាតប្រកបពីនិកាយណាមួយឡើយ។ គាត់មិនមានលិខិតសម្គាល់ដើម្បីបង្ហាញថាគាត់មកពីក្រុមអ្វីទេ។ ហើយ ប៉ុន្តែ គាត់មានរឿងមួយ គាត់មានព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់សម្រាប់ទីក្រុងនោះ។

19 ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើយើងអាចដឹកជញ្ជូនអេម៉ុសបានទេ ថ្ងៃនេះ ដល់ពេលវេលារបស់យើង ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើគាត់នឹងត្រូវបានស្វាគមន៍នៅក្នុងទីក្រុងរបស់យើង

នៅថ្ងៃនេះ។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើយើងនឹងទទួលគាត់ឬយើងនឹងធ្វើដូចពួកគេបានធ្វើ។ យើងរកឃើញទីក្រុងរបស់យើងនៅក្នុងការពុកផុយដូចគ្នា។ ហើយយើងឃើញថាអំពើបាបគឺធំណាស់ក្នុងចំណោមមនុស្សដូចកាលពីមុន។ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថា បើបុរសតូចដែលមិនស្គាល់ម្នាក់នេះ តើគាត់នឹងចាប់ផ្តើមយុទ្ធនាការនេះដោយរបៀបណា? តើគាត់នឹងចាប់ផ្តើមដោយរបៀបណា? តើគាត់នឹងទៅព្រះវិហារអ្វី ឬអ្នកណានឹងសហការជាមួយគាត់? គាត់គ្មានអ្វីដែលត្រូវបង្ហាញថាគាត់មកពីណា គាត់គ្មានអ្វីទាំងអស់ក្រៅពី**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**សម្រាប់ទីក្រុង។

20 គាត់បានរកឃើញថាពួកគេពុកផុយនិងពុករលួយណាស់ វាជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ។ ស្ត្រីនៅក្នុងទីក្រុងនោះស្ទើរតែដូចជាពួកគេនៅសហរដ្ឋអាមេរិក។ ពួកគេបានក្លាយជាពុករលួយ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះបានរំពឹងទុកពីពួកគេ ពួកគេបានទៅតាមផ្លូវផ្សេងទៀត។ ហើយ—ហើយយើងឃើញថាវាជាកន្លែងដ៏អស្ចារ្យមួយដែលពួកគេបានរាំនៅតាមផ្លូវ ស្ត្រីដែលដោះសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេដោយអសីលធម៌ ជាដើម ដូចជាការដោះសម្លៀកបំពាក់។ ពិតណាស់ នោះគឺជាការកំសាន្តជាសាធារណៈនៅក្នុងសម័យពួកគេ ឥឡូវនេះវាមានជារៀងរាល់ថ្ងៃ។ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យអាកាសធាតុក្តៅ ហើយអ្នកមិនចាំបាច់ទៅកម្មវិធីណាមួយទេ។ ពួកគេទាំងអស់នៅតាមផ្លូវ គ្រប់ទីកន្លែង ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ស្ត្រីអើយ ឱ្យចេះខ្មាស់អៀនផង ដែលធ្វើរឿងបែបនេះ! តើអ្នកមិនខ្មាស់ខ្លួនឯងទេឬ?

21 ហើយបន្ទាប់មក—ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំនិយាយរឿងនោះទៅកាន់ស្ត្រីម្នាក់នៅទីនេះ កាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ ហើយនាងបាននិយាយថា "ហេតុអ្វី" នាងបាននិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ" បាននិយាយថា "នោះហើយ—នោះគឺដូចជាស្ត្រីដទៃទៀតដែរ។"

22 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប៉ុន្តែយើងមិនគួរធ្វើដូចមនុស្សដទៃទៀតទេ។ យើងខុសគ្នា។ យើងជា—តួអង្គផ្សេង។"

23 រំឭកខ្ញុំពីស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយថា "មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ" ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនស្លៀកខោខ្លីទាំងនោះទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំស្លៀកស្រោមបារ។"

24 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះកាន់តែអាក្រក់។" អូ! "ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា 'វាជាការគួរស្អប់ខ្ពើម' នៅក្នុងព្រះនេត្ររបស់ទ្រង់ 'សម្រាប់ស្ត្រីស្លៀកសម្លៀកបំពាក់បុរស។'" ហ្នឹងហើយ។

ម្នាក់បាននិយាយថា "មែនហើយ ពួកគេមិនស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ផ្សេងទៀតទេ។"

"ពួកគេនៅតែផលិតម៉ាស៊ីនដេរ ហើយមានទំនិញ។"

25 មិនមានលេសអញ្ចឹងទេ។ វាគ្រាន់តែជាអ្វីដែលនៅក្នុងចិត្តប៉ុណ្ណោះ។ នោះហើយជាអ្វីដែលបង្ហាញ។ វា—វាកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯង។

26 ហើយឥឡូវនេះយើងរកឃើញថា នៅក្នុងទីក្រុងនេះ វាក្លាយជាពុកផុយខាងសីលធម៌។ គួរអធិប្បាយខ្លាចក្នុងការនិយាយអ្វីអំពីវា។ ហើយ ប៉ុន្តែពួកគេមានតិចតួច មិត្តចាស់តូចនេះឡើងលើភ្នំ បានមកប្រាប់ពួកគេថា **នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** "សម្អាតរឿងនេះ បើមិនដូច្នេះទេអ្នកនឹងចូលទៅក្នុងភាពជាឈ្លើយ។" ហើយគាត់បានរស់នៅដើម្បីមើលថ្ងៃនៃទំនាយរបស់គាត់បានសម្រេច។ គាត់បានទាយនៅក្នុងថ្ងៃរបស់យេរ៉ូបោមទីពីរ ដែលគ្រាន់តែជាមនុស្សផ្តាច់ការយ៉ាងណាក៏ដោយ គាត់—គាត់បានអនុគ្រោះដល់ប្រជាជាតិផ្សេងទៀត។ ហើយ—ហើយអេម៉ុសតូចនេះបានទាយហើយប្រាប់ពួកគេថា គាត់បាននិយាយថា "ព្រះដែលអ្នកអះអាងថានឹងបម្រើទ្រង់នឹងបំផ្លាញអ្នក។" ហើយទ្រង់បានធ្វើ។

27 ហើយប្រសិនបើសំឡេងរបស់គាត់នឹងនៅទីនេះនៅយប់នេះ…នៅក្នុងប៊ីមីងហាំ វានឹងទាមទារដូចគ្នាចំពោះក្រុមជំនុំ។ "ព្រះដែលអ្នកអះអាងថាបានបម្រើនឹងបំផ្លាញអ្នកនៅថ្ងៃណាមួយ។" ខ្ញុំមិននិយាយទៅកាន់ទស្សនិកជននេះនៅទីនេះទេ។ ខ្សែអាត់ទាំងនេះទៅជុំវិញពិភពលោក។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា នោះជាការពិត។

28 បន្ទាប់មកគាត់បានដឹងថា នៅពេលដែលគាត់ចូលមកក្នុងទីក្រុង ថាគាត់…អ្វីៗទាំងអស់នេះ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើគាត់មានអារម្មណ៍យ៉ាងណា ដើម្បីមើលនិងឃើញការពុកផុយនៃរាស្ត្ររបស់ព្រះ ដែលទ្រង់បានចាត់ឲ្យមក។

29 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើយើងនឹងទទួលគាត់ឥឡូវនេះទេ? ប្រសិនបើគាត់នឹងចូលមកតើយើង—តើយើងនឹងសហការជាមួយគាត់ទេ? តើយើងនឹងផ្តល់ឱ្យគាត់—នូវអ្វី

ដែលល្អបំផុតរបស់យើងទេ? តើយើងនឹងផ្ដល់ឱ្យគាត់នូវការយកចិត្តទុកដាក់របស់យើងទេ? តើយើងនឹងប្រែចិត្តប្រសិនបើគាត់បានប្រាប់យើងថាយើងគួរតែត្រលប់ទៅព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ហើយធ្វើតាមរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល?

30 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើបងប្អូនស្រីរបស់យើងនឹងធ្វើអ្វីអំពីសក់ខ្លីរបស់ពួកគេ? តើពួកគេនឹងទុកសក់របស់ពួកគេដុះម្ដងទៀតទេ បើអេម៉ុសមក? គាត់នឹងអធិប្បាយវា ហើយខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នក ព្រោះនោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។

31 ខ្ញុំ—ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើ—ប្រសិនបើក្រុមប្រឹក្សារបស់យើងដែលដាក់ឌីកុនបានរៀបការបី ឬបួនដង ហើយ—ហើយដូច្នេះ ហើយព្យាយាមធ្វើជាឌីកុន ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើរឿងទាំងអស់នេះ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើគាត់នឹងធ្វើអ្វីចំពោះបុរសដែលអនុញ្ញាតឱ្យប្រពន្ធរបស់គាត់ស្លៀកខ្លីហើយចេញទៅតាមផ្លូវនៅទីនោះ ហើយឆ្លងកាត់វាលស្មៅនៅទីធ្លា នៅពេលដែលមនុស្សដើរកាត់? ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើគាត់នឹងនិយាយអ្វីទៅកាន់មនុស្សបែបនេះ?

32 គាត់ប្រាកដជាផ្ទុះវាជាមួយអ្វីៗទាំងអស់ដែលមាននៅក្នុងគាត់ ព្រោះគាត់មាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** ហើយគាត់មិនអាចធ្វើអ្វីផ្សេងក្រៅពីនោះទេ។ គាត់បានរកឃើញពួកគេនៅក្នុងថ្ងៃនោះជាមួយនឹងករណីដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនៃជំងឺ ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ ហើយនោះជាអ្វីដែលយើងមាននៅថ្ងៃនេះ។

33 ឥឡូវនេះ តើគាត់ដឹងថានឹងមានអ្វីកើតឡើងដោយរបៀបណា? តើអេម៉ុសនឹងដឹងដោយរបៀបណា? ទីមួយ គាត់គឺជាហោរា។ ហើយរឿងបន្ទាប់ គាត់ដឹងដោយជំងឺអ្វីដែលធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យ ហើយគាត់នឹងដឹងថាលទ្ធផលជាអ្វី។

34 បើគ្រូពេទ្យមើលទៅលើជំងឺ ហើយឃើញថាសាហាវនោះបានចាប់ទុក គាត់ដឹងថាគ្មានអ្វីក្រៅពីសេចក្ដីស្លាប់ដែលនៅសល់។ នោះហើយជាទាំងអស់ លុះត្រាតែព្រះធ្វើអ្វីមួយអំពីវា។

35 មែនហើយ ពេលអ្នកក្រឡេកមើលទីក្រុងមួយ ហើយអ្នកមើលមនុស្ស អ្នកមើលទៅព្រះវិហារ ហើយមើលទៅមនុស្សដែលនៅឆ្ងាយពីព្រះ គ្មានអ្វីក្រៅពីការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យទេ ប៉ុន្តែ "បាប! 'ហើយឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្ដីស្លាប់។' វាជិតស្លាប់ហើយ។" ការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យបង្ហាញថាវាជាអ្វី។ អ្នកឃើញទេ នៅពេលដែលមនុស្សចេញឆ្ងាយពីព្រះហើយមិនស្ដាប់ព្រះបន្ទូល មិនមានបំណងប្រាថ្នាសម្រាប់ព្រះបន្ទូលទៀតទេ បន្ទាប់មកមានការធ្វើរោគវិនិច្ឆ័យមួយចំពោះវា "ព្រលឹង

ដែលធ្វើបាប ព្រលឹងនោះនឹងត្រូវស្លាប់។' ការមិនជឿនឹងញែកអ្នកចេញពីព្រះ។" នោះពិតជាត្រូវហើយ។

36 នោះគាត់បានដឹងថាជំងឺអ្វី លទ្ធផលគឺជាអ្វី នៅពេលដែលគាត់បានឃើញជំងឺ—នៃអំពើបាបនៅក្នុងទីក្រុង។

37 ឥឡូវនេះ ការភ្លេចភ្លាំងនេះ យើងត្រូវបានគេប្រាប់ថាវាជា—ជា—មួយ... បណ្ដាលឱ្យអ្នកទៅកន្លែងដែលអ្នកមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងបាន។ ឥឡូវនេះ វាជារឿងមិនធម្មតា។ វាមិនកើតឡើងញឹកញាប់ពេកទេ ប៉ុន្តែមូលហេតុគឺមកពីការតក់ស្លុត។ វាជានរណាម្នាក់ដែលមិនដឹងថាពួកគេជានរណា។ អ្នករកឃើញវាពីសង្គ្រាម ពេលខ្លះ ទាហានទទួលបានវា។ ពេលខ្លះមនុស្សយល់។ រឿងមួយទៀតដែលបណ្ដាលឱ្យវាកើតឡើង គឺការព្រួយបារម្ភ។ ការព្រួយបារម្ភនឹងបណ្ដាលឱ្យវាកើតឡើង។

38 ការព្រួយបារម្ភមិនមានគុណធម៌ចំពោះវាទាល់តែសោះ។ បាទ គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែ—គ្រាន់តែឈប់បារម្ភ ហើយទទួលយកសេចក្ដីជំនឿ។

39 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ ចុះបើអ្នកនឹងត្រូវគេបាញ់នៅពេលព្រឹក តើអ្នកមិនបារម្ភទេឬ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ កុំគិតដូច្នេះ។"

"ហេតុអ្វី?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ការបារម្ភមិនអាចធ្វើអ្វីបានក្រៅពីធ្វើឱ្យខ្ញុំកាន់តែអាក្រក់ឡើងទេ។"

"មែនហើយ តើការមានជំនឿនឹងធ្វើអ្វីល្អ?"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាអាចនឹងរំដោះខ្ញុំ។" ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ ឃើញទេ។

40 ដូច្នេះការបារម្ភមិនមានគុណធម៌ចំពោះវាទាល់តែសោះ ប៉ុន្តែជំនឿមានគុណធម៌ទាំងអស់។ ជឿ!

ឥឡូវនេះបារម្ភពេលខ្លះបណ្ដាលឱ្យវាកើតឡើង។

41 ហើយរឿងមួយទៀតដែលបណ្ដាលឱ្យវានៅក្នុងចំណោមប្រជាជន គឺទទួលបានរវាងគំនិតពីរ។ នោះនឹងបណ្ដាលឱ្យភ្លេចភ្លាំង។ ហើយវានាំអ្នកទៅកន្លែងដែលអ្នក—អ្នក តាមពិតអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ អ្នកបានបាត់បង់ហេតុផលរបស់

អ្នក។ អ្នកបានបាត់បង់គំនិតរបស់អ្នក។ អ្នកមិនអាចបង្កើត...អ្នកមិនដឹងថាអ្នកជានរណាទេ។ អ្នកមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងបានទេ។ អ្នកអាចដើរជុំវិញបរិភោគនិងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ប៉ុន្តែអ្នកនៅតែមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងបាន។ អ្នកមានការអប់រំអ្នកប្រាជ្ញរបស់អ្នក អ្នកអាច...ការអប់រំដូចគ្នាដែលអ្នកមាន ប៉ុន្តែអ្នកមិនដឹងថាវាមកពីណាទេ អ្នកមិនដឹងថាអ្នកជានរណា កម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកនៅកន្លែងណាទេ។ នោះជាការភ្លេចភ្លាំង ដូច្នេះយើងត្រូវបានប្រាប់។

42 យើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយគ្រួសាររបស់យើង នៅក្នុងជីវិតមនុស្សនេះ ដោយអាពាហ៍ពិពាហ៍។ ហើយជាមួយប្រពន្ធរបស់យើង យើងរៀបការ ហើយគ្រួសាររបស់យើងត្រូវបានសម្គាល់ដោយការរួបរួមនៃអាពាហ៍ពិពាហ៍—របស់យើង—របស់យើង។ ហើយបន្ទាប់មក តើត្រូវគិតយ៉ាងណា ប្រសិនបើរឿងដ៏អាក្រក់នេះនឹងកើតឡើងចំពោះអ្នក ហើយអ្នកនឹងមិនអាចចងចាំបាន អ្នកណាដែលអ្នករៀបការជាមួយ ប្រពន្ធរបស់អ្នកជានរណា នរណាជាកូនរបស់អ្នក តើនរណាជាឪពុកនិងម្តាយរបស់អ្នក តើអ្នកណាជាអ្នកជិតខាងរបស់អ្នក? នោះជា—រឿងដ៏អាក្រក់មួយ។

43 បន្ទាប់មកយើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណម្តងទៀត អាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនយើងនៅក្នុងដំណើរមនុស្ស ដោយមានភាពវៃឆ្លាតនិង—និងខុសពីជីវិតសត្វ។ សត្វមិនអាចគិតបានទេ វាគ្រាន់តែទៅដោយសំឡេង។ វាគ្មានព្រលឹងទេ។ ហើយ ប៉ុន្តែ យើងជាជីវិតសត្វ។ អ្វីដែលធ្វើឱ្យយើងខុសគ្នា...យើងជាថនិកសត្វ ប៉ុន្តែអ្វី... ថនិកសត្វនោះគឺជាសត្វឈាមក្តៅ ហើយយើងស្ថិតនៅក្នុងលក្ខណៈពិសេសរបស់សត្វ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលធ្វើឱ្យយើងខុសគ្នា យើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយការមានព្រលឹង មនសិការដែលប្រាប់យើងពីអ្វីដែលត្រូវនិងខុស។

44 ឥឡូវនេះមានកន្លែងមួយ នៅពេលដែលអ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងនេះ អ្នកប្រហែលជាដូចនេប៊ូក្នេសា វាគឺអញ្ចឹង ដែលបានលើកតម្កើងខ្លួនឯងម្តង ហើយព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យគាត់គិតថាគាត់ជាសត្វ។ ហើយគាត់បានរស់នៅវាលរហោស្ថាន—ហើយស៊ីស្មៅដូចជាគោ។ ហើយ—និងរោម—របស់គាត់បានដុះចុះមកដូចរោមឥន្ទ្រី ហើយគាត់បានក្លាយជាមានចិត្តគំនិតរបស់សត្វនៅក្នុងវា។ ឃើញទេ? នោះគឺជាការភ្លេចភ្លាំង ពីព្រោះគាត់ភ្លេចថាគាត់ជាស្តេច។ គាត់បានភ្លេចថាគាត់ជា

មនុស្ស។ ហើយគាត់គិតថាគាត់ជាសត្វ ដូច្នេះគាត់ធ្វើដូចជាសត្វ ព្រោះគាត់ភ្លេចថាគាត់ជាមនុស្ស។

45 នោះជាការងាយស្រួលណាស់ ថ្ងៃនេះ។ ហើយពេលខ្លះយើងភ្លេចថា តើក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានជាអ្វី។ យើងធ្វើដូចជាលោកិយ។ នោះបង្ហាញថាយើងមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ ពីព្រោះអ្នកមិនធ្វើដូចគ្រីស្ទានទេ។ អ្នកធ្វើដូចជាលោកិយ។ អ្នកមានចិត្តគំនិតនៃលោកិយ ហើយវាបណ្ដាលឱ្យមានការនេះ។

46 នៅទីនេះយើង—យើងឃើញថាអ៊ីស្រាអែលបានលាតត្រដាង លាតត្រដាងដល់ពិភពលោក ហើយបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងផ្លូវនេះ។ ហើយហោរានេះត្រូវបានបញ្ជូនឱ្យដឹកពួកគេចេញពីវា ប្រសិនបើគាត់អាចនិងប្រាប់ពួកគេ។ ព្រះ ដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់ បានជ្រើសរើសអ៊ីស្រាអែលពីគ្រួសារទាំងអស់នៅលើផែនដី។ ព្រះគុណបានធ្វើដូច្នេះ។ ទ្រង់បានផ្ដល់ឱ្យពួកគេនូវទឹកដីជម្រើស។ ទ្រង់បានប្រទានផ្ទះដែលពួកគេមិនចាំបាច់សាងសង់។ ព្រះបានធ្វើដូច្នេះ បានជ្រើសរើសពួកគេ។ ទ្រង់បានផ្ដល់ឱ្យពួកគេនូវកសិដ្ឋានដែលពួកគេមិនដែលទិញ។ ទ្រង់—ទ្រង់បានប្រទានដល់ពួកគេ ទ្រង់បានប្រទានអាហារដល់ពួកគេដែលពួកគេមិនដែលដាំ។ ទ្រង់បានប្រទានអណ្ដូងទឹកដែលពួកគេមិនដែលជីក។ ទ្រង់បានប្រទានឱ្យពួកគេនូវជ័យជំនះដែលពួកគេមិនដែលឈ្នះ។ ទ្រង់បានប្រទានព្រះគុណដល់ពួកគេដែលពួកគេមិនដែលបានទទួល។ ព្រះបានធ្វើដូច្នេះដោយព្រះគុណរបស់ទ្រង់សម្រាប់ប្រជាជននេះ អ៊ីស្រាអែល ដែលទ្រង់បានជ្រើសរើសជាទីស្រឡាញ់របស់ទ្រង់។

47 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា "ទ្រង់បានរកឃើញនាងនៅទីវាលដូចជាក្មេងស្រីតូចកំពុងអង្គុយក្នុងឈាមរបស់នាង ហើយទ្រង់បានលាងនាង ហើយសម្អាតនាង និងអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីព្រះបានបង្ហាញសេចក្ដីមេត្តាករុណាទាំងអស់នេះដល់នាង ហើយនាងបានក្លាយជាអ្នកមាន" នាងមានជំងឺភ្លេចភ្លាំង ភ្លេចភ្លាំង "ហើយនាងភ្លេចអស់ហើយថារបស់ទាំងនេះមកពីណា។"

48 ខ្ញុំគិតថានោះជារូបភាពនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ឆ្នាំ១៩៦៤។ វារងទុក្ខជាមួយនឹងជំងឺដូចគ្នា។ យើងជាក្រុមជំនុំដ៏មានអំណាចដ៏អស្ចារ្យ។ យើងជាមនុស្សដ៏អស្ចារ្យម្នាក់ដែលមានអំណាច។ យើងមានចំនួនរាប់លាននាក់ ហើយយើងភ្លេចថារបស់ទាំងនេះមកពីណា។

49 ពួកគេមានករណីអាក្រក់របស់វា។ បន្ទាប់ពីព្រះបានប្រព្រឹត្តល្អចំពោះពួកគេ ហើយបាននាំពួកគេឡើងពីគ្រប់ទាំងសាសន៍ ហើយបានធ្វើឱ្យពួកគេក្លាយជាមនុស្សដាច់ដោយឡែក បំបែកពួកគេទៅទ្រង់ផ្ទាល់។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទ្រង់បានយកដើមទំពាំងបាយជូរពីប្រទេសមួយទៀត ហើយដាំវានៅក្នុងប្រទេសមួយទៀត និងរបៀបដែលទ្រង់បានជួសជុលវានៅជុំវិញដើម្បីធ្វើឱ្យវាដុះចេញផលផ្លែ ប៉ុន្តែដើមទំពាំងបាយជូរភ្លេចថាពរជ័យរបស់វាមកពីណា។"

50 ដូច្នេះ រាស្ត្ររបស់ព្រះ នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ បានភ្លេចពីអ្វីដែលទីបន្ទាល់នៃការក្លាយជាគ្រីស្ទានមានន័យ។ វាជាជាថ្មីម្តងទៀត ការភ្លេចភ្លាំងនេះបានក្លាយទៅជាមនុស្ស។ ពួកគេមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងបានទេ។

51 ពួកគេ ពួកគេបានភ្លេចអំពីវា។ ពួកគេបានភ្លេចភាពបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់។ ពួកគេបានភ្លេចច្បាប់របស់ទ្រង់។ ស្ត្រីទាំងនោះរស់នៅដូចស្ត្រីដទៃទៀត។

52 ក្រុមជំនុំរបស់ព្រះនិងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់តែងតែមាន "មនុស្សដាច់ដោយឡែកមួយ—មនុស្សដែលត្រូវបានហៅចេញ ប្រជាជនពិសេស ប្រជាជាតិបរិសុទ្ធ បព្វជិតភាពរាជវង្ស ថ្វាយយញ្ញបូជាខាងវិញ្ញាណដល់ព្រះ ជាផលនៃបបូរមាត់របស់ពួកគេសរសើរដល់ព្រះនាមទ្រង់។" ព្រះបានហៅក្រុមជំនុំរបស់ទ្រង់ ហើយបានបំបែកវាចេញពីលោកិយ សម្រាប់គោលបំណងនោះ។ ហើយទ្រង់បានប្រទានច្បាប់មួយ ហើយទ្រង់ វាត្រូវតែបរិសុទ្ធ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំបរិសុទ្ធ ហើយអ្នកត្រូវតែបរិសុទ្ធ ហើយបើគ្មានភាពបរិសុទ្ធ គ្មានអ្នកណានឹងឃើញព្រះអម្ចាស់ឡើយ។" ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា អង្គទ្រង់ផ្ទាល់។

53 ហើយទ្រង់បានហៅប្រជាជននេះថាជាមនុស្សប្រភេទនេះ ប៉ុន្តែពួកគេបានភ្លេចអំពីវា។ ពួកគេបានភ្លេចច្បាប់របស់ទ្រង់ ហើយពួកគេបានភ្លេចសីលធម៌របស់ពួកគេ។ ស្ត្រីនៅតាមផ្លូវ ស្ត្រីជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនៅទីនោះ ម្នាក់ៗរំពឹងថានឹង—មានគភ៌ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដើម្បីនាំមកនូវព្រះមេស្ស៊ី ហើយបន្ទាប់មកធ្វើដូចនោះ។ ចរិតរបស់ពួកគេគឺគួរឱ្យខ្លាច។

54 ខ្ញុំចង់ឈប់នៅទីនេះមួយនាទី ដើម្បីនិយាយថាវាជារឿងដូចគ្នាក្នុងចំណោមប្រជាជនរបស់យើង ថ្ងៃនេះ ដែលហៅខ្លួនឯងថាជាគ្រីស្ទាន។ ចរិតលក្ខណៈរបស់ពួកគេ បើអ្នកគ្រាន់តែដឹង!

55 មានពេលមួយនៅភាគខាងត្បូង។ ខ្ញុំបានអានរឿងមួយពីទីនេះ ជាកន្លែងដែលពួកគេធ្លាប់មានទាសករ។ ពួកគេនឹងយកមនុស្សទាំងនោះហើយលក់ពួកគេនៅលើទីផ្សារ ដូចជាអ្នកទិញឡានជជុះដែរ។ ហើយបន្ទាប់មកមានអ្នកទិញឈ្មួញកណ្ដាលនឹងមកយកទាសករទាំងនេះហើយជួញដូរពួកគេ ហើយដូចជាអ្នកចង់បានឡានឬអ្វីមួយ។

56 ហើយទាសករទាំងនោះនៅឆ្ងាយពីប្រទេសកំណើតរបស់ពួកគេ។ ពួកគេមកពីអាហ្វ្រិក។ បូរបានចាប់ពង្រត់ពួកគេ នាំពួកគេមកទីនេះទៅកាន់កោះ ហើយបន្ទាប់មកបានរត់ពន្ធពួកគេចូលទៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិកហើយលក់ពួកគេសម្រាប់ទាសករ ពីខាងក្រៅនៅហ្សាម៉ាអ៊ីកនិងនៅជុំវិញ។

57 ឥឡូវនេះយើងឃើញថាមនុស្សទាំងនោះសោកសៅ។ ពួកគេត្រូវបានគេចាប់ពង្រត់ពីផ្ទះរបស់ពួកគេ។ ពួកគេត្រូវបានខ្មាំងសត្រូវយកចេញ ហើយពួកគេសោកសៅ។ ពួកគេនឹងមិនដែលឃើញប្ដីរបស់ពួកគេ ឬប្រពន្ធរបស់ពួកគេទៀតទេ ឪពុកនិងម្ដាយរបស់ពួកគេ កូនៗរបស់ពួកគេ។ ពួកគេពិតជា...ពួកគេត្រូវវាយពួកគេដោយរំពាត់ដើម្បីធ្វើឱ្យពួកគេដំណើរការ ត្បិតពួកគេជាមនុស្សសោកសៅ។

58 ហើយថ្ងៃមួយ មេខ្យល់ម្នាក់បានមកចម្ការមួយ គាត់បានឃើញទាសករមួយក្រុមនៅទីនោះធ្វើការ។ ហើយគាត់—គាត់បានចូលទៅសួរម្ចាស់ថា "តើអ្នកមានទាសករប៉ុន្មាននាក់?"

បាននិយាយថា "ប្រហែលមួយរយ។"

បាននិយាយថា "តើអ្នកមានអ្វីដែលអ្នកនឹងប្ដូរឬលក់ទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ។"

បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំមើលពួកគេ។"

59 ហើយគាត់បានចេញទៅក្រៅវាលហើយមើលពួកគេ ហើយគាត់បានឃើញពួកគេត្រូវវាយពួកគេនៅជុំវិញ។ ហើយមួយសន្ទុះក្រោយមក គាត់បានឃើញយុវជនម្នាក់ដែលពួកគេមិនចាំបាច់វាយ។ គាត់បានយកទ្រូងរបស់គាត់ចេញហើយចង្ការបស់គាត់ឡើង មិនចាំបាច់វាយគាត់ទេ។ ដូច្នេះឈ្មួញកណ្ដាលបាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់ទិញទាសករនោះ។"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែគាត់មិនមែនសម្រាប់លក់ទេ។"

60 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ តើអ្វីជាភាពខុសគ្នានៃទាសករនោះ?" បាននិយាយថា "តើអ្នកបម្រើនោះជាចៅហ្វាយលើពួកគេផ្សេងទៀតឬ?"

គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ គាត់គ្រាន់តែជាទាសករ។"

គាត់បាននិយាយថា "ប្រហែលជាអ្នកចិញ្ចឹមគាត់ខុសពីគេ។"

គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ គាត់ហូបបាយជាមួយទាសករដែលនៅសល់។"

61 គាត់បាននិយាយថា "តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យគាត់ខុសគ្នាពីទាសករដទៃទៀត?"

62 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ នេះខ្ញុំក៏ឆ្ងល់ដែរ ជាយូរមកហើយ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយខ្ញុំបានរៀនថា នៅស្រុកកំណើតដែលគាត់មកពី ឪពុករបស់គាត់គឺជាស្ដេចនៃកុលសម្ព័ន្ធទាំងមូល។ ហើយទោះបីជាគាត់ជាជនបរទេស ហើយនៅឆ្ងាយពីផ្ទះ ប៉ុន្តែគាត់ដឹងថាគាត់ជាកូនប្រុសរបស់ស្តេច ហើយគាត់—គាត់ធ្វើខ្លួនដូចជាកូនប្រុសរបស់ស្តេច។"

63 ខ្ញុំគិតថា "ប៉ុន្តែ នោះបើជនជាតិនីគ្រោមកពីអាហ្វ្រិក ហើយដឹងថាឪពុករបស់គាត់គឺជាកុលសម្ព័ន្ធនិងជាស្ដេចលើកុលសម្ព័ន្ធមួយ តើវាគួរធ្វើអ្វីចំពោះគ្រីស្ទានដែលបានកើតជាថ្មី បុរសឬស្ត្រី ថាព្រះវរបិតារបស់យើងគឺជាស្ដេចនៃស្ថានសួគ៌ក្នុងសិរីល្អ!" យើងគួរតែធ្វើខ្លួនយើងជាគ្រីស្ទានទាំងបុរសនិងស្ត្រី។ យើងគួរតែធ្វើដូចវា ស្លៀកពាក់ដូចវា និយាយដូចវា រស់នៅដូចវា។ ទោះបីយើងជាជនបរទេស ប៉ុន្តែយើងជាកូនរបស់ព្រះមហាក្សត្រ។ អាម៉ែន។

64 ចរិតលក្ខណៈរបស់យើង ការវិនាសរបស់យើងនៅក្នុងថ្ងៃដែលយើងកំពុងរស់នៅឥឡូវនេះ! អ៊ីស្រាអែលបានធ្លាក់ចូលទៅក្នុងផ្លូវដដែលនោះ ហើយក៏អសីលធម៌ផងដែរ។ ពួកគេបានភ្លេចច្បាប់របស់ព្រះ "អ្នកមិនត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើផិតក្បត់ ហើយមិនត្រូវលោភលន់ប្រពន្ធអ្នកជិតខាងរបស់អ្នកឡើយ" ជាដើម។ ពួកគេបានភ្លេចច្បាប់ទាំងនោះ។ ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេមិនចង់បានវាទៀតទេ។ ហើយពួកគេ—ពួកគេចង់—ដូចជាពិភពលោកទាំងមូល ដូចជាក្រុមជំនុំមានសព្វថ្ងៃនេះ។

65 មានពេលមួយ អ៊ីស្រាអែល នៅពេលដែលពួកគេចាប់ផ្ដើម ចង់មានស្ដេចលើវា។ សាំយូអែលបានប្រាប់ពួកគេ ដែលជាហោរាដែលត្រូវបានចាត់ឲ្យមក គាត់បាន

និយាយថា "ឥឡូវនេះតើខ្ញុំធ្លាប់ប្រាប់អ្នកពីអ្វីមួយនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ប៉ុន្តែរឿងនោះមិនបានកើតឡើងអត់?"

ពួកគេបាននិយាយថា "អត់ទេ អ្នកមិនមានទេ។"

66 "តើខ្ញុំធ្លាប់សុំអាហារនិងលុយរបស់អ្នក លុយរបស់អ្នកផងដែរ ដើម្បីឲ្យខ្ញុំរស់នៅ?"

67 "អត់ទេ អ្នកមិនបានធ្វើវាទេ។ អ្នកមិនដែលប្រាប់យើងអ្វីសោះ សាំយូអែល ប៉ុន្តែអ្វីទាំងនោះបានកើតឡើង។ ហើយអ្នកមិនដែលសុំលុយយើងទេ សម្រាប់ការរស់នៅរបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា យើងចង់បានស្តេច។"

68 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់សាំយូអែលថា "អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេមានស្តេច។ ពួកគេមិនបានធ្វើឱ្យអ្នកធ្លាក់ចុះទេ គឺពួកគេបានបង្វែរខ្ញុំចេញ។"

69 អ៊ីស្រាអែលមានរូបរាងដូចគ្នាឥឡូវនេះ។ ពួកគេមិនចង់បានហោររបស់ព្រះទៀតទេ។ ពួកគេមិនត្រូវការវាទេ។ ហើយប្រសិនបើនរណាម្នាក់នឹងមក ហើយនាំយកព្រះបន្ទូលមកពួកគេ ហើយព្យាយាមនាំពួកគេត្រឡប់ទៅព្រះបន្ទូលវិញ ពួកគេនឹងបដិសេធវា។ ពួកគេតែងតែធ្វើវាតាមរបៀបពុករលួយ។

70 នៅពេលដែលលោកិយនិងក្រុមជំនុំចូលរួមជាមួយគ្នា នោះពួកគេមិនចង់បានអ្វីខាងវិញ្ញាណទេ។ ពួកគេមិនចង់បាន**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**ទេ។ ពួកគេចង់បានអ្វីដែលពួកគេចង់បាន។ ពួកគេចង់បានពិភពលោក ហើយនិយាយថាពួកគេជាគ្រីស្ទាន ហើយរស់នៅក្នុងលោកិយ ហើយរស់នៅជាមួយលោកិយ ហើយរស់នៅដូចលោកិយ ហើយនៅតែរក្សាការសារភាពរបស់ពួកគេថាជាគ្រីស្ទាន។ អ្នកដឹងទេ រឿងរបស់វាគឺ វាជាការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ នោះហើយជាអ្វីដែលពិតប្រាកដ។ ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេជានរណាទេ។ ពួកគេបានភ្លេចថាអ្វីដែលពួកគេត្រូវធ្វើ។

71 ប្រសិនបើនរណាម្នាក់មកនៅថ្ងៃនេះ ដូចនោះវានឹងត្រូវបានបដិសេធដូចគ្នា។ ពួកគេមានករណីអាក្រក់របស់វា ហើយពួកគេក៏មាននៅថ្ងៃនេះ។ ពួកគេមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងជាមួយនឹងរឿងអស្ចារ្យបានទៀតទេ ព្រោះពួកគេមិនចង់បានវា។ ព្រះបន្ទូល ដំណឹងល្អ ពួកគេមិនចង់បានវាទេ។ ជំងឺបាបបានធ្វើឱ្យពួកគេឈឺចាប់ ហើយពួកគេស្រឡាញ់វា។

72 អំពើបាបគឺរីករាយចំពោះចិត្តដែលមិនប្រែចិត្ត។ វាមើលទៅល្អចំពោះគំនិតដែលមិនប្រែចិត្ត ប៉ុន្តែវាជាផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់។ គ្មានអ្វីដែលនៅសល់ក្រៅពីសេចក្តីស្លាប់។ "ឈ្នួលនៃអំពើបាបគឺជាសេចក្តីស្លាប់" ហើយអ្នកត្រូវតែច្រូតប្រាក់ឈ្នួលពួកគេ។ អ្នកបានសាបព្រួសទៅនឹងខ្យល់ ហើយឥឡូវនេះបានច្រូតខ្យល់គួច។

73 ទីសម្គាល់ខាងវិញ្ញាណនិងការអធិប្បាយរបស់អ្នកនាំសារដែលបានតែងតាំងពីព្រះ មិនដែលជំរុញពួកគេទៀតទេ។ ស្ត្រីអាចសើចនៅចំពោះមុខរបស់ពួកគេ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំមិនចាំបាច់ទៅស្តាប់រឿងបែបនេះទេ។" ប្រសិនបើវាមិនទាន់កើតឡើងម្តងទៀត! តើវាជាអ្វី? ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ តើវាជាអ្វី។ ពួកគេបានភ្លេចថាព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺដូចគ្នា ហើយទ្រង់មិនអាចផ្លាស់ប្តូរវាបានទេ។

74 ប្រសិនបើហោរាម្នាក់បានក្រោកឡើងនៅលើឆាកក្នុងសម័យពួកគេ ហើយផ្តល់សញ្ញាខាងវិញ្ញាណ សំឡេងខាងវិញ្ញាណ ហើយបានផ្តល់សំឡេងរបស់ព្រះនៅពីក្រោយវា ពួកគេគ្រាន់តែសើចនឹងវា ហើយលេងសើចនឹងវា។

75 អ្នកស្គាល់ពាក្យចាស់ថា "មនុស្សល្ងីល្ងើនឹងដើរជាមួយស្បែកជើងដែលទេវតាខ្លាច។" នោះហើយជាអ្វីដែលការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណនេះធ្វើ។ វាធ្វើឱ្យមនុស្សទៅដល់កន្លែងមួយរហូតដល់កន្លែងដែលពួកគេមិនមានអារម្មណ៍នៅខាងក្នុងពួកគេ។ ពួកគេមិនចង់បានអ្វីដែលខាងវិញ្ញាណទេ។

76 យកការប្រជុំខាងវិញ្ញាណពិតប្រាកដ ជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងព្យាបាលអ្នកជំងឺ ហើយយល់ដឹងពីគំនិតដែលមាននៅក្នុងចិត្ត ហើយដាក់វាក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំទាំងអស់ គ្រាន់តែជាការប្រមូលផ្តុំដ៏អស្ចារ្យនៅទីនេះនៅក្នុងកីឡដ្ឋាននេះ ហើយមើលថាតើនឹងមានអ្វីកើតឡើង។ ក្នុងរយៈពេលពីរបីនាទីទៀត គ្រប់គ្នានឹងក្រោកឡើងហើយដើរចេញ។ ពួកគេមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ពួកគេមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយវាទេ។ ពួកគេនឹងស្តាប់ការនិយាយបញ្ញាមួយចំនួន។

77 ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាមកដល់ព្រះចេស្តានៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ និងការរស់ឡើងវិញរបស់ទ្រង់ និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ពួកគេមិនចង់ធ្វើអ្វីជាមួយវាទេ ព្រោះវាថ្កោលទោសពួកគេ។ វាធ្វើឱ្យពួកគេឆេះជាមួយនឹងរឿងដែលពួកគេគួរតែដឹង។ គ្មានការប្រៀនប្រដៅទេ ពិតណាស់គឺរីករាយសម្រាប់រដូវកាលនេះ។ ប៉ុន្តែ បើអ្នក

នឹងលះបង់វា—វានាំមកនូវផលផ្លែនៃការប្រែចិត្ត។ ដូច្នេះយើងរកឃើញថា នៅពេលដែលការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណនេះទទួលបានមនុស្ស នោះពួកគេ—ពួកគេស្ថិតក្នុងស្ថានភាពអាក្រក់។ ឥឡូវនេះយើងរកឃើញដូចគ្នា។ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់...

78 អ្នកត្រូវតែត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ នៅកន្លែងណាមួយ អ្នកត្រូវតែបង្ហាញ។ ជីវិតរបស់អ្នកបង្ហាញ នៅយប់នេះ កន្លែងដែលអ្នកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ អ្នកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណទាំងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទឬចេញពីព្រះគ្រីស្ទ។ អ្នកមិនមែនពាក់កណ្ដាលផ្លូវទេ។ គ្មានរឿងដូចមនុស្សស្រវឹងស្រាទេ។ មិនមានបក្សីពណ៌សខ្មៅទេ។ អ្នកបានសង្គ្រោះឬអ្នកមិនបានសង្គ្រោះ។ អ្នកគឺជាពួកបរិសុទ្ធឬជាមនុស្សមានបាប ម្នាក់ឬផ្សេងទៀត ហើយអាកប្បកិរិយាខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ កំណត់អត្តសញ្ញាណអ្នកយ៉ាងច្បាស់ពីកន្លែងដែលអ្នកកំពុងឈរ។ ត្រូវហើយ!

79 ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ បានបង្ហាញភាពត្រឹមត្រូវ បង្ហាញថាពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ គឺដូចគ្នានឹងថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ឬពេលផ្សេងទៀតដែរ។ ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ហើយអាកប្បកិរិយារបស់អ្នកចំពោះរឿងនោះ កំណត់ថាតើអ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណឬអត់។ ហ្នឹងហើយ។ មិនថាអ្នកជាឌីកុន ឬសូម្បីតែអ្នកជាគ្រូអធិប្បាយក៏ដោយ វាមិនបង្កើត...បាទ ពួកគេក៏ទទួលបានដែរ។ ដូច្នេះយើងរកឃើញថា វាឆ្លងហើយប៉ះពាល់រឿងទាំងមូល។ ឥឡូវនេះយើងកត់សម្គាល់។

80 ឥឡូវនេះ ដើម្បីក្លាយជាជនជាតិអាមេរិក។ ដើម្បីក្លាយជាជនជាតិអាមេរិក ខ្ញុំត្រូវតែស្គាល់អត្តសញ្ញាណជាមួយប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះសូមស្ដាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់។ ដើម្បីក្លាយជាជនជាតិអាមេរិក នៅពេលដែលខ្ញុំកើតនៅទីនេះក្នុងប្រទេសនេះ ខ្ញុំក្លាយជាពលរដ្ឋ ហើយខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយប្រជាជាតិនេះ។ ទាំងអស់វាគឺខ្ញុំ។ អ្វីទាំងអស់ដែលវាធ្លាប់មាន គឺខ្ញុំ។ ដ្បិតខ្ញុំត្រូវបានកំណត់ថាជាជនជាតិអាមេរិក ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវតែទទួលយកភាពអាម៉ាស់ទាំងអស់នៃសិរីល្អរបស់វា។ អ្វីក៏ដោយ វាជាខ្ញុំ ព្រោះខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយវា។ អាម៉ែន។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទទួលបានវា។ ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាពលរដ្ឋអាមេរិក បន្ទាប់មកគឺខ្ញុំ។ ទាំងអស់វាគឺខ្ញុំ។ ខ្ញុំត្រូវតែជាផ្នែកមួយនៃវា។ ខ្ញុំ

មាន...ប្រសិនបើខ្ញុំជាពលរដ្ឋអាមេរិក ខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃអាមេរិក។ ហើយទាំងអស់នោះគឺជាខ្ញុំ។

81 ខ្ញុំមិនត្រូវភ្លេចរឿងនេះទេ។ បើខ្ញុំចង់នៅតែជាពលរដ្ឋអាមេរិកពិតប្រាកដ ខ្ញុំត្រូវតែចងចាំថា ខ្ញុំជាប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំស្គាល់ជាតិសាសន៍របស់ខ្ញុំ។ ដើម្បីបំភ្លេចនាង ឬ—ឬ...ដើម្បីតស៊ូដើម្បីនាង ឬស្លាប់ដើម្បីនាង ឬឈរសម្រាប់អ្វីដែលនាងឈរ ខ្ញុំត្រូវតែឈរសម្រាប់វា។ តើប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំជាអ្វី ខ្ញុំជាហ្នឹង។ អ្វីដែលវាតំណាងឱ្យ ខ្ញុំឈរសម្រាប់វា។ ដើម្បីក្លាយជាជនជាតិអាមេរិកដ៏ស្មោះត្រង់ ខ្ញុំនឹងត្រៀមខ្លួនស្លាប់សម្រាប់វា តស៊ូដើម្បីវា ឈរសម្រាប់វា ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលមាន។ ខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃវា។ អ្នកមិនអាចរើសវាដោយមិនរើសខ្ញុំបានទេ។ នៅពេលអ្នកនិយាយអ្វីមួយប្រឆាំងនឹងវា អ្នកនិយាយវាប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំជាជនជាតិអាមេរិក។ ដើម្បីនិយាយវាប្រឆាំងនឹងអ្នក ក្នុងនាមជាជនជាតិអាមេរិក និងអ្វីដែលពួកគេនិយាយប្រឆាំងនឹងប្រជាជាតិនេះ ពួកគេនិយាយប្រឆាំងនឹងអ្នក ដ្បិតអ្នកគឺជាផ្នែកមួយរបស់វា។ តើអ្នកមិនដែលភ្លេចវាទេ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើដូច្នេះ អ្នកនឹងមានការភ្លេចភ្លាំង ប្រាកដណាស់គ្រប់គ្រាន់ហើយ។

82 ហើយសូមចាំថា អ្នកមិនមែនជាពលរដ្ឋអាមេរិកទៀតទេនៅពេលដែលអ្នកមិនអាចក្លាយជាផ្នែកមួយនៃវា។ អ្នកត្រូវតែជាអ្វីដែលអាមេរិកគឺជា អ្នកត្រូវតែផងដែរ។ ខ្ញុំត្រូវតែជាចំណែកជាមួយនាង។ នេះជាប្រជាជាតិរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវតែទទួលចំណែកពីនាង។ តើនាងជាអ្វី ខ្ញុំជាហ្នឹង។ ឃើញទេ តើនាងជាអ្វី ខ្ញុំជាអ្វី។ មិនថានាងជាអ្វីទេ ខ្ញុំនៅតែដូចនាង។

83 ដើម្បីក្លាយជាជនជាតិអាមេរិក ខ្ញុំបានចុះចតនៅ ផៃមុតរ៉ុក ជាមួយនាងជាមួយបុព្វបុរស។ ខ្ញុំត្រូវតែ ខ្ញុំជាផ្នែកមួយនៃនាង។ ខ្ញុំបានជិះជាមួយប៉ុល រេវើរ ដើម្បីព្រមាននាងអំពីគ្រោះថ្នាក់របស់នាង។ ប្រសិនបើខ្ញុំជាពលរដ្ឋអាមេរិកពិតប្រាកដ ខ្ញុំបានចុះចតនៅ ផៃមុតរ៉ុក។ ខ្ញុំបានជិះជាមួយប៉ុល រេវើរ ដើម្បីព្រមាននាងអំពីគ្រោះថ្នាក់របស់នាង។ តើអ្នកដឹងថាខ្ញុំមានន័យយ៉ាងណាទេឥឡូវនេះ?

84 ខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ទឹកកក ដេឡាវ៉ែរ ជាមួយចចវ៉ាស៊ីនតោន ជាមួយទាហានជើងទទេរបស់គាត់។ ខ្ញុំបាននៅទីនោះ ដ្បិតខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយប្រជាជាតិនេះ។ អ្វីដែលគាត់បានធ្វើនៅទីនោះគឺជាផ្នែកមួយនៃខ្ញុំ អ្វីដែល

ខ្ញុំធ្វើឥឡូវនេះគឺជាផ្នែកមួយនៃគាត់។ ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយវ៉ាស៊ីនតោន នៅឯដេឡាវ៉ាយ។

85 ខ្ញុំបានឈរជាមួយ ស្តុនវ៉ល ជេកសុន នៅពេលដែលហាងឆេងគឺអស្ចារ្យណាស់ប្រឆាំងនឹងគាត់ ហើយពួកគេបានសួរថា "តើអ្នកអាចឈរដូចជាជញ្ជាំងថ្មបានដោយរបៀបណា នៅពេលដែលហាងឆេងប្រឆាំងនឹងអ្នក?" ក្មេងតូចភ្នែកពណ៌ខៀវដែលខ្មាស់អៀនបានទាត់ធូលីនេះដោយស្បែកជើងកវែងរបស់គាត់ គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលផឹកទឹកទាល់តែខ្ញុំអរគុណព្រះដ៏មានមហិទ្ធិឫទ្ធិសម្រាប់វា។" ខ្ញុំត្រូវឈរដូចជាជញ្ជាំងថ្មជាមួយគាត់។ ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះជាមួយ ស្តុនវ៉ល ជេកសុន។ ដើម្បីក្លាយជាជនជាតិអាមេរិក ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយគាត់និងជំហររបស់គាត់។ ឆ្លងកាត់ដេឡាវ៉ាយ! ប្រយុទ្ធគ្នា!

86 ខ្ញុំបានលើកទង់ជាតិ។ ខ្ញុំនៅជាមួយពួកគេពេលគេលើកទង់ជាតិលើកោះហ្គាំ។ បន្ទាប់ពីទាហានអាមេរិករាប់ពាន់នាក់បានលះបង់ជីវិតរបស់ពួកគេ ហើយនៅពេលដែលក្រុមតូចនោះរត់ទៅទីនោះហើយបោះទង់ជាតិឡើង ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅឯការលើកទង់ជាតិនោះ យើងម្នាក់ៗធ្លាប់មាន។ ពលរដ្ឋអាមេរិកទាំងអស់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយនឹងទង់ជាតិដែលព្យួរលើកោះហ្គាំ។ ពេលខ្ញុំឮគេដាក់ទង់ជាតិនៅទីនោះ ទឹកភ្នែកខ្ញុំស្រក់ចុះ។ នោះគឺជាខ្ញុំ។ នោះគឺជាអ្នក។ នោះមានន័យថាយើងទាំងអស់គ្នា នៅពេលដែលយើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅទីនោះ។

87 នាងគឺខ្ញុំ។ សិរីល្អទាំងអស់របស់នាងគឺជាសិរីល្អរបស់ខ្ញុំ។ ភាពអាម៉ាស់ទាំងអស់របស់នាងគឺជាភាពអាម៉ាស់របស់ខ្ញុំ។ ប្រសិនបើនាងបានធ្វើរឿងគួរឱ្យអាម៉ាស់ នោះខ្ញុំនឹងត្រូវសម្លឹងមើលនាង...ទប់ទល់នឹងការតិះដៀលរបស់នាង។ បើនាងទទួលសិរីល្អ ខ្ញុំទទួលសិរីល្អជាមួយនាង ព្រោះខ្ញុំតំណាងឱ្យនាង។ ឥឡូវនេះដើម្បីបញ្ជាក់អត្តសញ្ញាណ អាមេរិកត្រូវតែឈរសម្រាប់ភាពអាម៉ាស់របស់អាមេរិកទាំងអស់ សិរីរុងរឿងរបស់អាមេរិកទាំងអស់ ដែលនាងធ្លាប់មាន។ អ្វីដែលនាងជាឬអ្វីដែលនាងនឹងក្លាយជា អ្នកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយវា។

88 ឥឡូវនេះ ដើម្បីក្លាយជាគ្រីស្ទានពិត អ្នកត្រូវតែដូចគ្នា។ យើងមិនចង់បំភ្លេចវាទេ។ អ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់មាន ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់។ ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់។

89 សូមកត់សម្គាល់ ហើយទ្រង់គង់នៅក្នុងខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនៅក្នុងទ្រង់។ សូមកត់សម្គាល់ គ្រីស្ទានគ្រប់រូបដែលជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ—គ្រីស្ទាន បាននៅជាមួយទ្រង់ "នៅពេលដែលផ្កាយព្រឹកច្រៀងរួមគ្នា ហើយកូនប្រុសរបស់ព្រះបានស្រែកដោយអំណរ មុនពេលមានគ្រឹះនៃផែនដី។" យើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងអាណាចក្រអមតៈជាមួយព្រះ ដប់លានឆ្នាំមុនដែលពិភពលោកត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ខ្ញុំបានត្រលប់ទៅទីនោះជាមួយទ្រង់។ ប្រសិនបើខ្ញុំមានជីវិតអស់កល្ប ខ្ញុំនៅទីនោះជាមួយទ្រង់។ ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់ "នៅពេលដែលផ្កាយព្រឹកច្រៀងរួមគ្នា ហើយកូនប្រុសរបស់ព្រះបានស្រែកដោយអំណរ។"

90 ខ្ញុំនៅជាមួយទ្រង់ពេលទ្រង់ហៅអ័ប្រាហាំនៅអាយុ—ចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ហើយប្រពន្ធរបស់គាត់មានអាយុហុកសិបប្រាំ ហើយប្រាប់គាត់ថាពួកគេនឹងមានកូន។ ខ្ញុំនៅជាមួយគាត់ពេលគាត់ឈរលើ**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់** "ខ្ញុំនឹងមានកូន។" ខ្ញុំបានឈរជាមួយគាត់។ គ្រីស្ទានផ្សេងទៀតបានឈរជាមួយគាត់។ ខ្ញុំនៅជាមួយគាត់ពេលការល្បួងរបស់គាត់មកដល់។ ខ្ញុំនៅជាមួយគាត់ពេលគាត់ឡើងលើកំពូលភ្នំ ដើម្បីថ្វាយអ៊ីសាក។ ខ្ញុំនៅជាមួយគាត់ពេលចៀមឈ្មោលលេចចេញមក។

91 ខ្ញុំនៅជាមួយយ៉ូសែបពេលគាត់ត្រូវបានបដិសេធពីបងប្អូនរបស់គាត់ ពីព្រោះគាត់ជាខាងវិញ្ញាណ ហើយអ្នកផ្សេងទៀតគឺជាសាច់ឈាម។ ខ្ញុំនៅជាមួយគាត់ពេលគាត់ដឹងពីការតិះដៀលដែលគាត់ត្រូវឈរក្បែរបងប្អូនរបស់គាត់។ បើគាត់ជាអ្វី ខ្ញុំជាហ្នឹងដែរ។ អ្វីដែលខ្ញុំជា គាត់ក៏អញ្ចឹងដែរ។ "ដ្បិតយើងទាំងអស់គ្នាគឺតែមួយនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវ។" ខ្ញុំនៅជាមួយយ៉ូសែបនៅក្នុងរូងភ្នំ ផ្ទះរបស់គាត់។ ខ្ញុំនៅជាមួយគាត់ពេលគាត់ទៅខាងស្ដាំព្រះចៅផារ៉ោន។ អ្នកត្រូវតែស្គាល់អត្តសញ្ញាណជាមួយគាត់។

92 ខ្ញុំនៅជាមួយយ៉ាកុបនៅយប់នោះ ពេលគាត់ចំបាប់ពេញមួយយប់ជាមួយទេវតា។ ខ្ញុំបានចំបាប់ខ្លួនឯង។ ខ្ញុំដឹងពីអ្វីដែលគាត់បានឆ្លងកាត់។ ដូច្នេះ ខ្ញុំបានចំបាប់ជាមួយយ៉ាកុបនៅពេលគាត់ធ្វើដែរ ដ្បិតខ្ញុំជាបងប្អូនរបស់គាត់។

93 ខ្ញុំនៅជាមួយម៉ូសេពេលគាត់ចុះទៅស្រុកអេស៊ីប។ ខ្ញុំនៅជាមួយម៉ូសេនៅឯគុម្ពោតដែលឆេះ។ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រីស្ទាន អ្នកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ

ជាមួយពួកគេជាតួអង្គក្នុងព្រះគម្ពីរ។ កុំភ្លេចវា! ខ្ញុំនៅជាមួយម៉ូសេនៅពេលដែលមនុស្សទាំងអស់បានប្រឆាំងនឹងគាត់។ ខ្ញុំនៅជាមួយម៉ូសេពេលគាត់ឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម។ នៅពេលដែលគាត់បានលើកដៃរបស់គាត់ហើយដើរទៅមុខហើយសមុទ្រក្រហមបានបើក ខ្ញុំត្រូវបានសម្គាល់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទនៅពេលនោះ ហើយខ្ញុំនៅជាមួយម៉ូសេនៅម៉ោងនោះ។

94 អ្វីក៏ដោយដែលគ្រីស្ទានមាន អ្នកជឿអ្វីក៏ដោយ អ្នកជឿគ្រប់រូបឥឡូវនេះត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយមនុស្សដូចគ្នា។ មិនថាវាជាអ្វីក៏ដោយអ្នកត្រូវតែកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ កុំភ្លេចវា។ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើដូច្នេះ អ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ អ្នកបានភ្លេចថាអ្នកជានរណា។

95 ឥឡូវនេះបានស្គាល់គាត់ជាមួយម៉ូសេ ពេលគាត់ឆ្លងកាត់សមុទ្រ។

96 ខ្ញុំនៅជាមួយអេលីយ៉ានៅសម័យអ័ហាប់ នៅពេលដែលពួកគេត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសថាពួកគេនឹងបម្រើព្រះ ឬបាឡាម។ យើងនៅជាមួយគាត់នៅលើភ្នំកាមេល នៅពេលដែលគាត់ត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសនេះ ដ្បិតយើងត្រូវបានសម្គាល់នៅក្នុងរូបកាយនៃព្រះតែមួយដែលទ្រង់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ។ ដូច្នេះប្រសិនបើយើងត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងរូបកាយនោះ នោះយើងត្រូវតែចងចាំថាយើងនៅទីនោះជាមួយទ្រង់។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។

97 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំនៅជាមួយដាវីឌ នៅពេលដែលគាត់ត្រូវបានបដិសេធដោយបងប្អូនរបស់គាត់។ ខ្ញុំនៅជាមួយដាវីឌ អ្នកក៏ដូចគ្នាដែរ ប្រសិនបើអ្នកជាគ្រីស្ទាន។ អ្នកត្រូវតែត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងការបដិសេធរបស់គាត់។

98 ខ្ញុំនៅជាមួយកូនជនជាតិហេព្រើរ នៅក្នុងគុកភ្លើង នៅពេលដែល—ភ្លើងមិនអាចឆេះពួកគេបានដោយសារតែវត្តមានរបស់បុរសទីបួន។

99 ខ្ញុំនៅជាមួយដានីយ៉ែល នៅក្នុងរូងតោ។ ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅទីនោះ នៅពេលដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានកំណត់អត្តសញ្ញាណគាត់នៅទីនោះ។

100 ខ្ញុំប្រាកដជានៅជាមួយទ្រង់នៅកាល់វ៉ារី។ ខ្ញុំត្រូវតែស្គាល់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់នៅកាល់វ៉ារី។ ខ្ញុំត្រូវតែនៅទីនោះទៅកន្លែងមួយ ដែលខ្ញុំមិនបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់នៅកាល់វ៉ារី ខ្ញុំបានស្លាប់ជាមួយទ្រង់នៅកាល់

វ៉ារី។ គ្រីស្ទានគ្រប់រូបត្រូវតែស្លាប់ជាមួយទ្រង់នៅកាល់វ៉ារី។ បើអ្នកមិនស្លាប់ជាមួយទ្រង់នៅកាល់វ៉ារីទេ អ្នកមិនអាចក្លាយជារបស់ទ្រង់បានទេ។ ខ្ញុំនៅទីនោះពេលទ្រង់សុគត។ ខ្ញុំបានស្លាប់ជាមួយទ្រង់។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំបាននៅជាមួយទ្រង់នៅពេលដែលទ្រង់មានព្រះជន្មរស់ឡើងវិញ។ ខ្ញុំមកនៅព្រឹកបុណ្យអ៊ីស្ទើរជាមួយទ្រង់ នៅក្នុងការរស់ឡើងវិញ។ អ្វីក៏ដោយដែលទ្រង់បានធ្វើ ខ្ញុំនៅទីនោះជាមួយទ្រង់ អ្នកជឿទាំងអស់គឺដូចគ្នា។

101 ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំបានអង្គុយជាមួយទ្រង់នៅស្ថានសួគ៌ក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវជាមួយនឹងអំណាចទាំងអស់នៃនរកដែលបានយកឈ្នះ តាមរយៈទ្រង់។ អ្នកជឿគ្រីស្ទានគ្រប់រូបបានអង្គុយតាមរបៀបដូចគ្នា ព្រោះអ្នកត្រូវតែកំណត់អត្តសញ្ញាណ។

102 ឥឡូវនេះខ្ញុំបានរកឃើញខ្លួនឯង នៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ជាមួយនឹងគ្រីស្ទានដែលជឿជាច្រើន ដែលត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់។ "ទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" ខ្ញុំរកឃើញថាខ្លួនខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព័ន្ធកិច្ចរបស់ទ្រង់។ តើអ្នករកឃើញខ្លួនឯងតាមរបៀបនោះ ដោយជឿវា ដើរជាមួយវាទេ? សូមកត់សម្គាល់ កិច្ចការដែលទ្រង់បានធ្វើ ទ្រង់មានបន្ទូលថា អ្នកជឿនឹងធ្វើដូចគ្នា។ "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏នឹងធ្វើដែរ។" បន្ទាប់មកអ្នកអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់បានទេ? បន្ទាប់មកនៅពេលដែលការតិះដៀលមកលើព្រះបន្ទូល តើអ្នកអាចទ្រាំទ្រនឹងការតិះដៀលដូចទ្រង់បានធ្វើបានទេ ឃើញទេ កំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់? ខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយទ្រង់។

103 ខ្ញុំនៅជាមួយទ្រង់នៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ខ្ញុំនៅជាមួយពួកសិស្សនៅទីនោះដោយបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយពួកគេនៅក្នុងពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

104 ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើក្រុមជំនុំមិនមានជំងឺភ្លេចភ្លាំងច្រើនទេឥឡូវនេះ ពួកគេខ្លះមិនមានកុំសូម្បីតែជឿថាមានរឿងដូចជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ឃើញទេថាក្រុមជំនុំបានទៅណា? ករណីធ្ងន់ធ្ងរនៃការភ្លេចភ្លាំង! ឃើញទេ ពួកគេបានភ្លេចថានោះគឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅខាងក្រោយនោះ។ ពួកគេបានភ្លេចថាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអ្វី។ ពួកគេបានភ្លេច។ ពួកគេគិតថាទ្រង់គ្រាន់តែជា—អ្នកបង្កើតច្បាប់ ឬជាហោរា ឬ

—ជាមនុស្សល្អ។ ពួកគេភ្លេចថាទ្រង់ជាព្រះ។ ពួកគេភ្លេចថាទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ហើយក្រុមជំនុំបានទទួលករណើធ្ងន់ធ្ងរនៃភាពភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ ពួកគេបានភ្លេចរឿងទាំងអស់នេះ។ ពួកគេមិនយល់ពីវាទៀតទេ។

105 យើងត្រូវតែនៅជាមួយពួកសិស្សនៅពេនទីកុស្ត ដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយពួកគេ។ ខ្ញុំត្រូវបានសម្គាល់ដោយការអធិប្បាយរបស់ពេត្រុសនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ នៅក្នុងកិច្ចការជំពូកទី២។ ខ្ញុំបានឮអ្វីដែលគាត់និយាយ។ ខ្ញុំជឿអ្វីដែលគាត់និយាយ។ ខ្ញុំបានធ្វើតាមអ្វីដែលគាត់និយាយ។ ឥឡូវនេះខ្ញុំត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងរឿងដូចគ្នា។

106 កុំមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ ពីព្រោះអ្នកនឹង អ្នកនឹងសម្គាល់ខ្លួនអ្នកជាមួយនឹងអ្វីផ្សេងទៀត។ នៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលនោះ!

107 យើងនៅជាមួយក្រុមជំនុំនៅពេលដែលវាត្រូវបានបញ្ជាដោយព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅក្នុងកិច្ចការ ជំពូកទី១៦។ "ចូរទៅគ្រប់ទីកន្លែងក្នុងពិភពលោកហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់មនុស្សទាំងអស់។" ខ្ញុំចង់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅទីនោះ "ពិភពលោកទាំងមូល ដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។" "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ" អាចត្រូវបានសម្គាល់នៅក្នុងនោះ។

108 មែនហើយ ឥឡូវនេះ តើអ្នកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយរឿងនោះ ឬអ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណខ្លះ ថាអ្នកដឹងថាអ្នកមិនជឿទីសម្គាល់ទាំងនោះតាមអ្នកជឿទេឬ? យើញទេ ប្រសិនបើអ្នកមិនជឿទេ នោះអ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ យើញទេ អ្នកបានភ្លេចថាព្រះបានសន្យានោះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។" កុំភ្លេចវា។ អ្នកមិនអាចបំភ្លេចវាបានទេ ហើយក្លាយជាគ្រីស្ទាន។ អ្នកត្រូវតែកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយវា។

109 អ្នកត្រូវតែកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយយ៉ូហានជំពូកទី១៤ ខទី១២។ "អ្នកណាដែលជឿជាមួយខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។" កុំភ្លេចវា។ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើដូច្នេះ នោះអ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកភ្លេចថាអ្នកជានរណា។ អ្នកភ្លេចពីអត្ថន័យនៃទីបន្ទាល់របស់អ្នក។

110 ចុះទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើអ្នកនៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងអ្នក អ្នកអាចសួរអ្វីដែលអ្នកចង់បាន ហើយវានឹងបានសម្រេចសម្រាប់អ្នក"? តើ

អ្នកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅទីនោះ ដើម្បីជឿថានោះជាសេចក្តីពិតទេ? ម៉ាកុស ១១ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "បើអ្នកនិយាយទៅកាន់ភ្នំនេះ 'ចូររើចេញ' ហើយកុំសង្ស័យនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ប៉ុន្តែជឿថាអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយនឹងកើតឡើង អ្នកអាចមានអ្វីដែលអ្នកបាននិយាយ។" តើអ្នកអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅទីនោះ ដើម្បីជឿថានោះជាសេចក្តីពិតទេ? ប្រសិនបើវាមិនមានទេ នោះអ្នកកំពុងបាត់បង់ស្មារតី។

111 ហើយ—ហើយអ្នកភ្លេច អ្នកបាត់បង់គុណភាពគ្រីស្ទានរបស់អ្នក។ អ្នកមិនអាចប្រាប់កន្លែងដែលអ្នកជាកម្មសិទ្ធិបានទេ។ អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំជាមេតូឌីស។ ខ្ញុំជាបាទីស្ទ។ នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំដឹងអំពីវា។ ខ្ញុំជាពេនទីកុស្ត។ ខ្ញុំ*នេះ នោះ* ឬ*ផ្សេងទៀត*។" ប្រយ័ត្ន! នោះប្រហែលជាមានន័យថាសញ្ញានៃជំងឺកំពុងបង្ហាញលើអ្នក ថាអ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណខ្លះ។

112 អ្នកនិយាយថា "មែនហើយ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿរឿង*នេះ* ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនពិបាក..." ឥឡូវនេះរង់ចាំបន្តិច។ ប្រសិនបើព្រះបានសន្យាថានឹងធ្វើការទាំងនេះ ហើយបាននិយាយថាពួកគេនឹងមាននៅថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយគោលលទ្ធិរបស់អ្នកនឹងការពារអ្នកពីវា នោះជាសញ្ញាល្អដែលខ្ញុំអាចមើលឃើញសញ្ញានៃជំងឺនៅលើអ្នក។ វាជាការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកបានភ្លេចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនអ្នកជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។

113 អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំមិនជឿថាអ្នកជំងឺបានជាសះស្បើយទេ។" អ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។

114 អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំមិនជឿលើពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។" ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ!

115 អ្នកនិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនជឿថាព្រះបានសន្យាថានឹងធ្វើការទាំងនេះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។" បន្ទាប់មកអ្នកបានស្តាប់គោលលទ្ធិ ឬគោលលទ្ធិមួយចំនួនជំនួសឱ្យព្រះគម្ពីរ។ អ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកមិនដឹងថាកន្លែងណាជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកទេ។ អ្នកកំពុងសារភាពថាជា "គ្រីស្ទាន" ហើយបដិសេធព្រះបន្ទូល។ នាំអ្នកត្រលប់ទៅភាពភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណម្តងទៀត ឃើញទេ មិនដឹងថាអ្នកឈរនៅទីណាទេ។ អ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនអ្នកជាមួយនឹងបទគម្ពីរបានទេ។

116 អ្នកត្រូវតែនៅជាមួយពួកសិស្ស។ អ្នកត្រូវតែនៅជាមួយបទគម្ពីរទាំងអស់ជាមួយក្រុមជំនុំនៅពេលដែលវាត្រូវបានតែងតាំង។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំត្រូវបានតែងតាំង "ចូរអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងពិភពលោកហើយផ្សាយដំណឹងល្អ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ" នោះគឺជាបេសកកម្មរបស់នាង។ ឥឡូវនេះពួកគេមាន...នោះគឺជាបេសកកម្ម។

117 ប៉ុន្តែពួកគេបានទទួលករណីធ្ងន់ធ្ងរនៃការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណនេះ ដូចជាអេវ៉ានៅលើ...លើនាង ជុំវិញសួនច្បារ នៅថ្ងៃមួយ។ ឥឡូវនេះនាងដូចជាអ៊ីស្រាអែលដែលទទួលរងពីជំងឺដូចគ្នានេះ អាឡែរហ្សីពីរបបអាហារថ្នាក់សិក្ខាសាលាដែលនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ ទទួលបានរបបអាហារថ្នាក់សិក្ខាសាលាមួយចំនួន ហើយអ្នកនឹងមានអាឡែស៊ី ហើយបន្ទាប់មក រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង អ្នកនឹងមានការភ្លេចភ្លាំងពិតជាអាក្រក់។ អ្នកមិនជឿអ្វីដែលព្រះគម្ពីរនិយាយទេ។

118 នោះគឺជាអ្វីដែលជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះ។ នោះហើយជាបញ្ហាដែលយើងមិនអាចមានការរស់ឡើងវិញនៅថ្ងៃនេះ។ នោះហើយជាបញ្ហាជាមួយមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ។ ពួកគេបានញៀននឹងធ្យូងនៃអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង និងគ្រប់រូបភាពដែលអាចញាស់បាន រហូតដល់ពួកគេមិនដឹងថាអ្វីត្រូវនិងខុស។ ពិតប្រាកដ។ នាងមិនអាចចាំព្រះអម្ចាស់របស់នាងបានទេ។ នាងមិនអាចចាំព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានទេ។ នាងមិនអាចចាំការសន្យាបានទេ។

119 នោះគ្រាន់តែជាបញ្ហាជាមួយអ៊ីស្រាអែល នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមកកន្លែងកើតហេតុ។ ពួកគេមិនអាចចាំថា "ស្ត្រីព្រហ្មចារីនឹងមានគភ៌។" ពួកគេមិនអាចចាំថាលោកម៉ូសេបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នកនឹងលើកហោរាម្នាក់ឱ្យប្រដូចខ្ញុំ។" ពួកគេមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។

120 នោះហើយជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំបានទទួលនៅថ្ងៃនេះ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "វានឹងកើតឡើងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ" ដែលរឿងទាំងនេះនឹងកើតឡើង ដែលយើងឃើញកើតឡើង ហើយព្រះវិហារអង្គុយជិតម៉ោងដប់ពីរ។ តើវាជាអ្វី? ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ យើងហៅខ្លួនយើងថាពេនទីកុស្ត ហើយមិនអាចកំណាត់អត្តសញ្ញាណបានទេ ហើយមិនអាចកំណាត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនយើងនៅក្នុងព្រះបន្ទូលនៅពេលដែលវាត្រូវបានអធិប្បាយនៅក្នុងអំណាចនៃការរស់ឡើងវិញ

របស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយទ្រង់នៅទីនេះក្នុងចំណោមពួកយើង សម្តែងវា ហើយធ្វើអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងធ្វើ។ បន្ទាប់មក សូមប្រយ័ត្ន ប្រព័ន្ធនិកាយរបស់យើងបានធ្វើឱ្យយើងចូលទៅក្នុងភាពភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ យើងកំពុងរងទុក្ខ។ យើងមិនដឹងថាយើងនៅទីណាទេ។ ម្នាក់យកក្រដាសរបស់គាត់ពីព្រះវិហារ*នេះ*ទៅព្រះវិហារ*ផ្សេងទៀត* ហើយព្រះវិហារ*នេះ* និងនិកាយ*នេះ*និងនិកាយ*នោះ*។ ឃើញទេ?

121 អ្វីដែលយើងត្រូវការ ជាថ្មីម្តងទៀត គឺអេម៉ុសម្នាក់ទៀតដែលមកលើឆាកជាមួយនឹង**ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**។ តើយើងនឹងទទួលគាត់ទេ? ប្រហែលដូចដែលពួកគេបានធ្វើ។ ពួកគេមិនដែលទទួលគាត់ទេ។ ពួកគេនឹងមិនទទួលគាត់នៅថ្ងៃនេះទេ។ គាត់មិនអាចយកក្បាលរបស់គាត់ទៅកន្លែងមួយ ពិបាកក្នុងការអធិប្បាយ។ ឥឡូវនេះ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ ពីព្រោះក្រុមជំនុំកំពុងរងទុក្ខជាមួយនឹងការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណនេះ។

122 ឥឡូវនេះ ហេតុអ្វី? ព្រះបានសន្យានៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ "នៅពេលដែលកូនមនុស្សនឹងត្រូវបានបង្ហាញ" យោងទៅតាមលូកាជំពូកទី១៧ "នៅទីសំគាល់ដែលកំពុងកើតឡើងនៅក្រុងសូដុំម នឹងកើតឡើងម្តងទៀត។" ហើយមនុស្សឃើញវាធ្វើហើយ ពួកគេខ្លះមិនជឿទេ។ ពួកគេគិតថាវាជាជំងឺ។ ពួកគេគិតថាវាជាវិញ្ញាណអាក្រក់។ តើវាជាអ្វី? ពួកគេកំពុងរងទុក្ខជាមួយនឹងការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ នោះជាការពិត។ ពួកគេមិនអាចយល់ពីព្រះអម្ចាស់បានទេ។ "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" តើទ្រង់ជាអ្វីនៅពេលនោះ ទ្រង់គឺដូចឥឡូវនេះ។

123 ប៉ុន្តែ អ្វីដែលបានកើតឡើង គ្រាន់តែមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនយើងជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលបានទៀតទេ។ ហេតុអ្វី? នាង នាងមិនដឹងថានាងជាផ្ទះសំណាក់ឬថាតើនាងជាព្រះវិហារទេ។ នាងមិនចង់ត្រូវបានគេហៅថាផ្ទះសំណាក់ទេ ហើយនាងមិនអាចត្រូវបានគេហៅថាព្រះវិហារទេ ពីព្រោះ ត្រូវបានគេហៅថាក្រុមជំនុំ នឹងបង្ហាញអត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងជាមួយព្រះគ្រីស្ទ។ នោះផ្តល់ឱ្យនាងនូវការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ ហើយនាងមិនចង់ត្រូវបានគេហៅថាផ្ទះសំណាក់ទេ។ ដូច្នេះវាមិនមែនជាក្រុមជំនុំពេនទីកុស្ត ព្រះវិហារមេតូឌីស ព្រះវិហារបាទីស្ទ វាជាផ្ទះសំណាក់ពេនទីកុស្ត ផ្ទះសំណាក់មេតូឌីស

និងផ្ទះសំណាក់បាទីស្ទ ពីព្រោះនាងមិនអាចត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល។ ហើយនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលត្រូវបានបើកសម្ដែង ពួកគេនៅតែមិនជឿវា។ វាជាជំងឺ ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ មិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងបាន ពួកគេមិនដឹងថាពួកគេនៅទីណាទេ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។

124 វាដូចជាការបង្កាត់ពូជអ្វីមួយ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយជាញឹកញាប់ "ខ្ញុំតែងតែគិតថារឿងមួយដែលល្ងង់បំផុតដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់ឃើញគឺសត្វលា។" ឃើញទេ វាជាកូនកាត់។ ឃើញទេ មេរបស់វាជាសត្វមេ បារបស់វាជាសត្វលា ហើយវាក៏មិនដឹងថាវាកាត់ទៅណាដែរ។ ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង អ្នក—អ្នក—អ្នក—អ្នកអាចបង្កាត់ពូជវានិងបានសត្វលា ហើយបន្ទាប់មក...ឬយកសត្វលា ប៉ុន្តែលាមិនអាចបង្កាត់ពូជខ្លួនឯងម្ដងទៀតបានទេ។ ឃើញទេ វាមិនអាចទេ។ អ្នកមិនអាចបង្រៀនវាអ្វីទាំងអស់។ វាមានក្បាលរឹង។ អ្នកនឹងមិនប្រាប់អ្វីទាំងអស់... អ្នកអាចដាក់ត្រចៀកវាឱ្យធំវែង។ ហើយវានឹងរង់ចាំរហូតយូរថ្ងៃក្នុងជីវិតរបស់វាមុនពេលវាងាប់ ដើម្បីធាក់អ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ វាតែងតែរង់ចាំអ្វីមួយមកលើអ្នកប្រសិនបើវាអាច។

125 ហើយនោះធ្វើឱ្យខ្ញុំចងចាំនូវអ្វីដែលហៅ-ថាគ្រីស្ទានកូនកាត់ជាច្រើន។ ពួកគេបានបង្កាត់ក្រុមជំនុំរហូតដល់ពួកគេមានជំងឺនៃការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ ពួកគេមិនអាចបង្កើតផលម្ដងទៀតបានទេ។

126 ពួកគេនិយាយអំពីពោតកូនកាត់។ ពោតកូនកាត់គឺគ្មានអ្វីសោះ។ វាជារឿងអាក្រក់បំផុតដែលអ្នកមិនធ្លាប់ដាក់ក្នុងមាត់របស់អ្នក អ្វីទាំងអស់ជាកូនកាត់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលអ្នកត្រូវយករុក្ខជាតិតូចៗទាំងនេះ និងវត្ថុកូនកាត់ ហើយបាញ់វាហើយដាក់ថ្នាំវាហើយបង្កាត់កូនវា។ ហេតុអ្វី? ដោយសារតែពួកវាមិនអាចការពារខ្លួនពីសត្វល្អិតឱ្យចេញពីវាបានទេ។

127 ប៉ុន្តែពូជដ៏ហ្មត់ចត់ពិតប្រាកដ អ្នកមិនចាំបាច់ដាក់ថ្នាំសម្លាប់មេរោគលើវាទេ។ វាមានអំណាចនៅក្នុងខ្លួនវា ដើម្បីរក្សាសត្វល្អិតចេញពីវា។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាត្រូវការដើម្បីរក្សាកំហុសនៃការមិនជឿរបស់បុរសដែលមានវិញ្ញាណពិត។

128 យកលាចាស់ ហើយអ្នកទៅនិយាយជាមួយវា និយាយថា "និយាយថាក្មេងប្រុស ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកធ្វើបែប*នេះ* បែប*នោះ*។"

129 វានឹងអង្គុយនៅទីនោះ "ហូ! ហូ! ហូ!" ពួកវាត្រចៀកធំធ្វើការបក់ឡើង-ចុះឡើង-ចុះ។ ខ្ញុំបានឃើញ—គ្រីស្ទានជាច្រើនប្រហែលបែបនោះ ដែលគេហៅ។

130 អ្នកនិយាយថា "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ និងជារៀងរហូត។ ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។"

131 "ហូ? ខ្ញុំជឿថាថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យត្រូវបានកន្លងផុតទៅ។ ហូ? ហូ? ហូ?" ឃើញទេ វាមិនដឹងថាវាជឿអ្វីទេ។ វាមិនដឹងអ្វីទាំងអស់។ វាមិនដឹងថាវាមកពីណាទេ វាមិនដឹងថាវាទៅណាទេ។ វាមានជំងឺភ្លេចភ្លាំងដូចសេះ។ វាមិនដឹងថាវាមកពីណាទេ ហើយវាមិនអាចទៅឆ្ងាយបានទេ។

132 ប៉ុន្តែខ្ញុំចូលចិត្តពូជពិតប្រាកដ។ អូ វាសុភាព។ អ្នកអាចនិយាយជាមួយវា។ វាដឹងថាប៉ាប៉ារបស់វាជានរណា ម៉ាក់របស់វាជានរណា ជីតានិងយាយរបស់វាជានរណា។ វាមានឯកសារពូជដើម្បីបង្ហាញថាវាមកពីណា។

133 ហើយខ្ញុំចូលចិត្តគ្រីស្ទានដែលមានពូជពង្ស ដែលអាចត្រឡប់ទៅរកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ រហូតដល់ថ្ងៃបុណ្យទី៥០ ហើយស្គាល់ខ្លួនឯងនៅទីនោះជាមួយពួកបរិសុទ្ធ ជាកន្លែងដែលអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានមកសណ្ឋិតលើពួកគេ។ នោះជាគ្រីស្ទានដែលមានពូជពង្ស។ គាត់ដឹងថាគាត់មកពីណា។ គាត់មិនត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយមេតូឌីស បាទីស្ទ ឬគ្មានអ្វីផ្សេងទៀតទេ។ គាត់ត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ គាត់ដឹងច្បាស់ពីកន្លែងដែលគាត់កំពុងឈរ។ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះវរបិតាទ្រង់ហូរតាមរយៈគាត់ ព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ គាត់ដឹងពីអ្វីដែលវាធ្វើការ! គាត់ជឿគ្រប់ព្រះបន្ទូល។ ព្រះធ្វើការតាមរយៈគាត់ ហើយបញ្ជាក់វាជាមួយនឹងទីសម្គាល់ដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងធ្វើតាម។ គាត់មិនមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណទេ។ គាត់ជាពូជពិតប្រាកដ។ ខ្ញុំចូលចិត្តវា។

134 ប៉ុន្តែក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះមានករណីធ្ងន់ធ្ងរនៃភាពភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ វាមិនដឹងថាវាជាកម្មសិទ្ធិនៅកន្លែងណាទេ។ វាភ្លេចទាំងអស់អំពីវា ភ្លេចរឿងទាំងអស់នេះដែលធ្វើឱ្យវាក្លាយជាក្រុមជំនុំ។

135 តើអ្វីដែលធ្វើឱ្យយើងក្លាយជាអ្នកមាន? វាបានចូលទៅក្នុងកន្លែងឡៅឌីសេម្តងទៀត ត្រឡប់ទៅកន្លែងអ្នកមានដូចអ៊ីស្រាអែលដែរ។ នៅពេលដែលវាក្រីក្រ

ហើយត្រូវទុកចិត្តព្រះសម្រាប់អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលវាអាចធ្វើបាន អ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលវាមាន វាទុកចិត្តព្រះ បន្ទាប់មកព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយវា ហើយវាជាខាងវិញ្ញាណហើយបន្តទៅមុខទៀត។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាក្លាយជាអ្នកមាន នេះគឺជាអ្វីដែលបានកើតឡើង: ទីក្រុងរបស់ពួកគេបានសាងសង់ឡើង ហើយស្ត្រីរបស់ពួកគេបានប្រព្រឹត្តអំពើអសីលធម៌ បុរសរបស់ពួកគេបានអនុញ្ញាតិ គ្រូអធិប្បាយរបស់ពួកគេបានបោះបង់ចោលរបារ ហើយពួកគេបានបរិហារពួកហោរា។ ហើយនោះជាប្រភេទនៃលក្ខខណ្ឌដែលពួកគេបានទទួល។ អ្វីដែលបណ្តាលឱ្យនោះគឺភ្លេចថាពរជ័យរបស់ពួកគេមកពីណា។

136 ហើយអ្នកមេតូឌីស និងអ្នកបាទីស្ទ និងអ្នកប្រេសប៊ីធើរៀន! អ្នកមេតូឌីស្ទអាចចងចាំចនវេសលី។ អ្នកបាទីស្ទ! ហើយចនស្មីធបានយំដោយសាររឿងរបស់មនុស្សរហូតដល់ប្រពន្ធរបស់គាត់ត្រូវនាំគាត់ទៅតុ ភ្នែករបស់គាត់ត្រូវបានបិទ ពីការយំនិងការអធិស្ឋានពេញមួយយប់។ តើមានបញ្ហាអ្វី?

137 ចនវេសលីបាននិយាយថារឿងដ៏អស្ចារ្យមួយ...ខ្ញុំជឿថាវាជាឪពុកមេតូឌីសដំបូងបាននិយាយថា "ភាពអាម៉ាស់របស់កូនស្រីនៃក្រុមជំនុំមេតូឌីស កំពុងត្រូវបានចាប់ផ្តើមទទួលបានលោកិយ ពួកគេពាក់ចិញ្ចៀននៅលើម្រាមដៃរបស់ពួកគេ។" តើគាត់នឹងនិយាយអ្វីឥឡូវនេះ ជាមួយខោខ្លី?

138 តើមានអ្វីកើតឡើង? ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ តើវាជាអ្វី ភ្លេចថាអ្នកមកពីណា។ អ្នកបានទទួលរបស់ទាំងអស់នេះដោយសារតែការប្រទានរបស់ព្រះភាពល្អបានធ្វើចំពោះអ្នក។

139 តើអ្នកគិតថានេះជារឿងចម្លែកទេ? វាពិតជាជាមួយនឹងព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែលជាទំនាយ។ នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទី៣ វាបាននិយាយថា "ពីព្រោះអ្នកនិយាយថា 'ខ្ញុំជាអ្នកមាន ខ្ញុំមិនត្រូវការអ្វីទាំងអស់' ហើយមិនដឹងថាអ្នកក្រ ខ្វាក់ វេទនា លំបាក អាក្រាត ហើយមិនស្គាល់វា" ឃើញទេ មិនដឹងទេ! តើវាជាអ្វី? ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ ពួកគេមិនដឹងទេ។

140 ក្រុមជំនុំបានទទួល—លុយឥឡូវនេះ។ មិនមានព្រះវិហារទេ នៅក្នុងប្រទេសនេះ វាជានិកាយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលមានតម្លៃរាប់លានដងរាប់លានដុល្លារ។ ការសាងសង់អគារនិងរបស់ជាច្រើនលានដុល្លារ ហើយការអធិប្បាយពីការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់គឺជិតមកដល់ហើយ។ "'អ្នកមាន' ហើយនិយាយថា 'ខ្ញុំ

មិនត្រូវការអ្វីទាំងអស់។" គ្រូអធិប្បាយដែលមានការអប់រំល្អបំផុតដែលពួកគេធ្លាប់មាន ស្គាល់ទ្រឹស្តីច្រើនជាងអ្វីដែលពួកគេធ្លាប់ស្គាល់។ ហើយពួកគេមានអគារធំជាងគេ កន្លែងដែលបានជ្រើសរើសល្អបំផុតនៅក្នុងទីក្រុង។ ពួកគេទទួលបានអ្វីដែលពួកគេចង់ធ្វើ។ ហើយបន្ទាប់មកតើពួកគេបានធ្វើអ្វី? មានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ ហើយភ្លេចថាវាគឺជាព្រះដែលបានធ្វើដូច្នេះសម្រាប់ពួកគេ ដូចជាអ៊ីស្រាអែលដែរ។

141 ហើយព្រះគម្ពីរបានទាយ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានបញ្ជូនទេវតារបស់ទ្រង់ទៅយ៉ូហាន ហើយមានបន្ទូលថា សម័យក្រុមជំនុំចុងក្រោយនេះ នឹងមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណនេះ។ ពួកគេ "វេទនា" សូមចាំ។ ពួកគេគិតថាពួកគេធំ។ ពួកគេគិតថាពួកគេមានអ្វីមួយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថា ពួកគេ "វេទនា វេទនា កំសត់ ខ្វាក់ភ្នែក អាក្រាត ហើយមិនដឹង។" ហើយគ្មានវិធីប្រាប់ពួកគេទេ។

142 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើបុរសម្នាក់នៅទីនេះនៅតាមផ្លូវ គួរឱ្យអាម៉ាស់ ឬស្ត្រីអាក្រាតនៅតាមផ្លូវ ខ្វាក់ នោះជារូបរាងដ៏គួរឱ្យអាណិតដែលមានរូបរាងនោះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគេមានគំនិតត្រឹមត្រូវ ដឹងថាពួកគេជានរណា ថាពួកគេជាមនុស្ស ហើយពួកគេត្រូវស្លៀកសម្លៀកបំពាក់ ល្អ អ្នកចេញទៅទីនោះ ពួកគេ—ពួកគេជាមនុស្ស ដែលសន្មតថាត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណជាមួយពូជមនុស្ស ហើយនៅទីនោះ "វេទនា អាក្រក់ ខ្វាក់ និងអាក្រាត។" ហើយអ្នកទៅរកគាត់ដោយនិយាយថា "បងប្រុស អ្នកនៅអាក្រាត។"

143 "ឥឡូវនេះនៅទីនេះ! ខ្ញុំជាបណ្ឌិត *ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*! អ្នកគ្រាន់តែគិតពីអាជីវកម្មផ្ទាល់ខ្លួនរបស់អ្នក។ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកថា ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់*ដូច្នេះ-និង-ដូច្នេះ*! *អ្នក*មិនមានកិច្ចការអ្វីទេ អ្នកដ៏វិសុទ្ធ មិនប្រាប់ខ្ញុំអ្វីទាំងអស់!" [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

144 ប្រាប់ពួកគេថា "វាខុសហើយសម្រាប់មនុស្សក្នុងការធ្វើបែបនេះ ហើយសម្រាប់មនុស្សធ្វើអ្វីដែលពួកគេកំពុងធ្វើ។"

145 ហើយពួកគេនឹងប្រាប់អ្នកថាគ្រូអធិប្បាយរបស់ពួកគេមានគំនិត
ទូលំទូលាយ។ ឃើញទេ? តើវាជាអ្វី? ពួកគេបានភ្លេចបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ បន្ទាប់មកសូមឱ្យទ្រង់យាងចុះមក ហើយធ្វើទីសំគាល់និងការអស្ចារ្យដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើ ពួកគេមិនចង់ជឿទេ។ វាជាការ

ភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ ឃើញទេ គេភ្លេចហើយ! ហើយពួកគេអាក្រាត ហើយមិនដឹងវា មិនដឹងទេ។

146 ពួកគេគិតថា "ដោយសារតែខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់គឺចាំបាច់។" អូ បងប្អូនអើយ នោះគ្មានន័យអ្វីសម្រាប់ព្រះជាជាងធ្វើជាមេសុន ឬអ្វីផ្សេងទៀត ផ្ទះសំណាក់ផ្សេងទៀត។ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ នោះមិនមានន័យអ្វីសម្រាប់ព្រះទេ។

147 អ្នកត្រូវតែជាបុត្រាបុត្រីរបស់ព្រះ។ អ្នកត្រូវតែកើតមកពីព្រះ ហើយព្រះគឺជាព្រះបន្ទូល។ ពេលខ្ញុំក្លាយជាផ្នែកមួយនៃឪពុកខ្ញុំ ខ្ញុំក្លាយជាឪពុករបស់ខ្ញុំទាំងអស់។ នៅពេលដែលអ្នកក្លាយជាផ្នែកនៃព្រះ អ្នកក្លាយជាព្រះពេញលេញ។ ព្រះបន្ទូលទាំងមូលរបស់ទ្រង់ អ្នកជឿទាំងអស់។

ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ!

148 ចុះបើអ្នកមិនស្គាល់ឈ្មោះរបស់អ្នកនោះជាអ្វី? ហើយបើអ្នកមែន អ្នកនឹងមកពីគ្រួសារល្អ ដែលខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកបានធ្វើ ប្រសិនបើអ្នកមកពីគ្រួសារល្អរបស់មនុស្ស ហើយចុះយ៉ាងណាបើអ្នកភ្លេចឈ្មោះគ្រួសារ ហើយអ្នកចេញពីទីនេះរស់នៅគួរឱ្យអាម៉ាស់? ពួកគេនិយាយថា "តើអ្នកមិនមែនជាឈ្មោះ ចូនទេ" ឬអ្វីក៏ដោយ។ "មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងថាខ្ញុំជានរណាទេ។" ឃើញទេ? មិនអីទេ ឃើញទេ នោះជារឿងដ៏អាក្រក់ដែលត្រូវក្លាយជា លក្ខខណ្ឌដ៏អាក្រក់ក្នុងការចូលទៅក្នុង។

149 មែនហើយ នោះជាកន្លែងដែលក្រុមជំនុំមាន។ វាត្រូវបានសន្មត់ថាជាតំណាងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវបានបំភ្លេចចោល ព្រោះវាបានទទួល ចាក់ចូលទៅក្នុងវា គោលលទ្ធិនិងនិកាយ ដែលពួកគេបានទទួលយកវាជំនួសឱ្យព្រះបន្ទូល។ "ហើយពួកគេអាក្រាត ខ្វាក់ វេទនា ហើយមិនដឹងទេ" ហើយគ្មានវិធីប្រាប់ពួកគេទេ។

150 ខ្ញុំប្រហែលជាមិនដែលនៅបឹមីងហាំម្តងទៀតទេ ប៉ុន្តែនេះជាពេលមួយដែលពួកគេនឹងព្យវា។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែ...ខ្ញុំមិនទទួលខុសត្រូវអ្វីទាំងអស់ក្រៅពីការសាបព្រួសគ្រាប់ពូជ។ ព្រះដឹកនាំវាទៅដីកន្លែងដែលវាត្រូវបានគេសន្មត់ថាទៅ។

151 ភ្លេច បាទ ពួកគេភ្លេចព្រះបន្ទូលសន្យា។ ពួកគេភ្លេច។ អ៊ីស្រាអែលស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទនៃការរៀបចំនោះនៅពេលដែលព្រះយេស៊ូវយាងមក។ វាបានភ្លេច។ ពួកគេមើលទៅ អូ ពួកគេនិយាយថាពួកគេជឿថាមានព្រះមេស្ស៊ីនឹងមក។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលព្រះមេស្ស៊ីយាងមក ហើយបង្ហាញអង្គទ្រង់ដោយព្រះបន្ទូល ពួកគេមានប្រពៃណីជាច្រើនរហូតដល់ពួកគេបានធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគ្មានប្រសិទ្ធភាព។

152 ហើយព្រះយេស៊ូវបានសន្យានៅមុនពេលវេលាចុងក្រោយ "ដូចជានៅក្រុងសូដុម វានឹងដូច្នោះដែរ។" ហើយវាត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ ហើយប្រជាជនគឺជាប្រពៃណី រហូតដល់ពួកគេបានធ្វើការសន្យារបស់ព្រះគ្មានប្រសិទ្ធភាព តាមប្រពៃណីរបស់ពួកគេ។ ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ! ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណគឺពិតជាដូច្នេះហើយ។ ឃើញទេ ពួកគេបានភ្លេចរឿងទាំងនេះ។

153 "អូ ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់*នេះ*។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានធ្វើការ*នេះ*។ ខ្ញុំបានរាំនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំបានធ្វើការ*នេះ*។" មែនហើយ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអើយ ដែលមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវា មិនមែនទាល់តែសោះ។

154 តើអ្នកអាចក្លាយជាគ្រីស្ទាននិងបដិសេធព្រះបន្ទូលដោយរបៀបណា? អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ ព្រះជាព្រះបន្ទូល។ ប្រសិនបើព្រះបន្ទូលស្ថិតនៅក្នុងអ្នក អ្នកនិងព្រះបន្ទូលគឺដូចគ្នា។ ព្រះបន្ទូលទាំងអស់គឺអ្នកហើយ។ អាម៉ែន។ ប្រសិនបើខ្ញុំរស់នៅក្នុងជំនាន់នេះ អ្វីដែលផ្នែកនៃព្រះបន្ទូលបានសន្យាសម្រាប់ជំនាន់នេះ ខ្ញុំត្រូវតែក្លាយជាបែបនោះ។ ប្រសិនបើខ្ញុំនឹងក្លាយជាគ្រីស្ទាន ខ្ញុំត្រូវតែត្រូវបានសម្គាល់អត្តសញ្ញាណជាមួយនឹងអ្វីដែលព្រះគម្ពីរអធិប្បាយនិងតំណាងឱ្យ។

155 ហាលេលូយ៉ា! ហៅខ្ញុំថាជាមនុស្សបរិសុទ្ធ ទោះជាយ៉ាងណា ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាពេញដោយជំនឿឥឡូវនេះ។ បាទ មែនហើយ។

156 ខ្ញុំត្រូវតែត្រូវបានសម្គាល់អត្តសញ្ញាណជាមួយនឹងអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះគម្ពីរបានអះអាង។ ហើយវាផ្តល់ការអះអាង ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមិនបានទទួលរងនូវការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណសម័យទំនើបនេះទេ ខ្ញុំនឹងក្លាយជានិងអាចត្រូវបានសម្គាល់ជាមួយវា។ ប្រសិនបើខ្ញុំបដិសេធវា នោះខ្ញុំមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ អ្វីមួយបានកើតឡើង ខ្ញុំបានទទួលយកគោលលទ្ធិឬសេចក្តីបង្រៀន ឬព្រះវិហារខ្លះឬក្រុម

មនុស្ស។ "ខ្ញុំមិនអាចធ្វើវាបានទេ" នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលមកដល់ហើយកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯង។

157 នោះហើយជាមូលហេតុដែលព្រះយេស៊ូវមិនត្រូវបានគេទទួលស្គាល់។ "អូ" ពួកគេនិយាយថា "មែនហើយ បុរសនេះបរិសុទ្ធ ហើយបូជាចារ្យដ៏វិសុទ្ធរបស់យើង*នេះ*ជាអ្នកបរិសុទ្ធរបស់យើង។"

158 ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកដូចជាឪពុករបស់អ្នក ជាអារក្ស ហើយកិច្ចការរបស់វាអ្នកនឹងធ្វើតាម។"

159 តើអ្នកដឹងទេថាកាអ៊ីនបានថ្វាយជាយញ្ញបូជាដ៏ល្អ ផងដែរ? គាត់ស្មោះត្រង់សង់អាសនៈ លុតជង្គង់ថ្វាយបង្គំ ហើយថ្វាយយញ្ញបូជា ហើយអធិស្ឋានដល់ព្រះ។ ហើយប្រសិនបើ ព្រះ នោះជាអ្វីដែលព្រះតម្រូវឱ្យធ្វើ សម្រាប់អ្នកជាកម្មសិទ្ធិរបស់ក្រុមជំនុំ ហើយមានអាសនៈ ហើយថ្វាយដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់របស់អ្នក ហើយទៅព្រះវិហារ ហើយរស់នៅដោយជីវិតល្អ ប្រសិនបើនោះជាអ្វីទាំងអស់ដែលទ្រង់តម្រូវ ទ្រង់មិនអយុត្តិធម៌ក្នុងការថ្កោលទោសកាអ៊ីនទេ ពីព្រោះគាត់បានធ្វើដូចគ្នា។ បាទ មែនហើយ។ នោះជាការពិត។

160 ប៉ុន្តែ*ជំនឿ*មានន័យថា "គ្របដណ្តប់" ហើយអ្នកមិនអាចគ្របដណ្តប់ដោយអំពើល្អរបស់អ្នកបានទេ។ មានរឿងតែមួយគត់ដែលព្រះនឹងទទួលយក ហើយនោះគឺជាព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នោះជាការគ្របដណ្តប់តែមួយគត់។ ផ្សេងពីនោះ ប្រសិនបើអ្នកនិយាយថា "រក្សាគោលលទ្ធិ" ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ! នោះហើយជាអ្វីដែលបានកើតឡើង។

161 ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់ ពួកគេបានភ្លេចព្រះបន្ទូលរបស់ពួកគេ។ ពួកគេបានភ្លេចព្រះគម្ពីរ។ ពួកគេបានភ្លេចការសន្យា។ ពួកគេកំពុងព្យាយាមរស់នៅក្នុងពន្លឺនៃអ្វីដែលមេតូឌីសបានធ្វើ ជាអ្វីដែលបាបទីស្ទបានធ្វើ ជាអ្វីផ្សេងទៀត។ នេះជាការសន្យានៃថ្ងៃ ហើយព្រះមានបន្ទូលតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយបញ្ជាក់ម្តងទៀតនិងបង្ហាញថាវាដូច្នេះ ហើយពួកគេនៅតែមិនជឿ។ ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ! នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ សរុបមក សរុបមក សូមកុំជឿទាល់តែសោះ។

162 ទាហានបារាំងម្នាក់។ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់រឿងខ្លីមួយ មុនពេលយើងបិទ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាយឺតពេលទេ ហើយខ្ញុំនៅសល់កំណត់ត្រាប្រហែលដប់ទំព័រនៅទីនេះទទួលបានវានៅពេលផ្សេងទៀត។ សូមកត់សម្គាល់ ទាហានបារាំង។ ពួកគេ

មានទាហានមួយក្រុមចេញពីជួរកងទ័ព ហើយពួកគេមានជំងឺភ្លេចភ្លាំងនេះ។ វាមកពីភាពតក់ស្លុត នៅលើសមរភូមិ។ ហើយពួកគេមានកម្មវិធីមួយ ហើយពួកគេ—ពួកគេបានហៅឡើងហើយអនុញ្ញាតឱ្យមនុស្សដែលបាត់មនុស្សជាទីស្រឡាញ់ ដើម្បីហៅនិងមើលថាតើពួកគេអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណក្មេងប្រុសទាំងនេះ។ គ្មានសង្ឃឹមសម្រាប់ពួកគេទេ ប្រហែលជាមួយឬពីរ ចេញពីវា ចាប់បាន។ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេបានយកអ្នកដទៃទៀត ហើយដាក់ពួកគេក្នុងគ្រឹះស្ថានសម្រាប់ព្យាបាលអ្នកជំងឺ ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេត្រូវស្នាក់នៅពេញមួយជីវិតរបស់ពួកគេ។

163 ពួកគេកំពុងឡើងលើភ្នំ ទាញរថភ្លើង ហើយពួកគេបានឈប់នៅស្ថានីយ៍មួយ អនុញ្ញាតឱ្យក្មេងប្រុសចេញហើយលាតជើងរបស់ពួកគេ។ ហើយអ្នកយាមបានចេញទៅក្រៅនៅលើភ្នំ ដើម្បីមើលពួកគេ ពីព្រោះដោយសារការភ្លេចភ្លាំង ហេតុអ្វីបានជាពួកគេ—ពួកគេត្រូវមើលពួកគេ។

164 ដូច្នេះពួកគេបានមើលយុវជនម្នាក់នៅទីនោះ គាត់បានចេញទៅក្រៅហើយចាប់ផ្តើមមើលជុំវិញអាងទឹកនោះ មើលជុំវិញភ្នំ។ គាត់ជូតមុខរបស់គាត់ ហើយគាត់បានសិក្សា។ ហើយគាត់បានមើលម្តងទៀត ហើយគាត់បានឃើញធុងទឹក។ គាត់មើលជុំវិញស្ថានីយ៍ ហើយគាត់ចាប់ផ្តើមដើរ។ ជំនួសឱ្យអ្នកយាមឃាត់គាត់ គាត់ដើរតាមគាត់។

165 គាត់បានឡើងលើភ្នំ ចុះតាមផ្លូវតូចមួយ បែរទៅខាងស្តាំ ហើយឡើងលើភ្នំតូចមួយទៀត ហើយមកដល់ខ្ទមឈើតូចមួយ។ គាត់បានមើល។ ចេញមកនៅលើរានហាល មានបុរសចំណាស់ម្នាក់កាន់អំពៅនៅក្នុងដៃ ចេញមកហើយបោះដៃអោបជុំវិញគាត់។ បាននិយាយថា "កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនឹងត្រឡប់មកវិញ។ ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកបានស្លាប់ហើយ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងថាអ្នកនឹងត្រឡប់មកវិញ។" ហើយក្មេងប្រុសនោះក៏ដឹងខ្លួនវិញ។ ការភ្លេចភ្លាំងរបស់គាត់បានចាកចេញពីគាត់។ គាត់អាចសម្គាល់ថាគាត់ជានរណា។ គាត់ដឹងថានោះជាឪពុករបស់គាត់។

166 អូ ទាហាននៃឈើឆ្កាង ភិតភ័យជាមួយនឹងការហ្វឹកហ្វឺនជាច្រើន ភាពតក់ស្លុតជាច្រើននៃនិកាយ និងគោលលទ្ធិ និងអ្វីៗនៃលោកិយ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនដើរចេញពីវាពីរបីនាទី ហើយទៅមើលជុំវិញព្រះគម្ពីរ? ប្រហែលជាបានវង្វេងនៅជុំវិញហ្នឹង ហើយអ្នកអាចរកដឹងខ្លួនវិញអ្នកបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅទីនេះ

នៅក្នុងព្រះបន្ទូល ជាអ្នកជឿម្នាក់ក្នុងចំណោមថ្ងៃនេះ។ អ្នកប្រហែលជាមិនស្គាល់ទ្រង់ទេ។ អ្នកអាចដឹងខ្លួនវិញ ដូចជាកូនប្រុសដែលវង្វេងបានធ្វើដែរ ហើយដឹងខ្លួនវិញ។ អ្នកអាចរកឃើញអត្តសញ្ញាណរបស់អ្នកនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

167 មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា នៅថ្ងៃមុននេះ កាលពីមិនយូរប៉ុន្មានទេ បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែ បងប្រុសប្រាណហាំ ក្រឡេកមើលពួកយើងជាពេនទីកុស្ត តើព្រះវិហារល្អយ៉ាងណាដែលយើងមាន។ ហេតុអ្វី យើង យើងមានអ្នកដឹកនាំដែលត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាល។"

168 សូមស្តាប់ នៅពេលដែលបុរសរៀបការជាមួយប្រពន្ធ គាត់មិនទុកចិត្តលើសម្រស់របស់នាងទេ។ អត់ទេ។ គាត់ទុកចិត្តលើភាពស្មោះត្រង់នៃពាក្យសច្ចារបស់នាង។ គាត់មិនទុកចិត្តលើសម្រស់របស់នាងទេ។ គាត់ទុកចិត្តលើភាពស្មោះត្រង់របស់នាង។

169 ហើយនោះជាវិធីនៅពេលដែលអ្នករៀបការជាមួយព្រះ អ្នកមិនទុកចិត្តលើព្រះវិហារដ៏ស្រស់ស្អាតមួយចំនួនដែលអ្នកអាចសាងសង់បាន ប៉ុន្តែនៅក្នុងការសន្យាដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានធ្វើ ថា "ខ្ញុំនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។" តើអ្នកជឿទេ?

ចូរយើងឱនក្បាលចុះមួយភ្លែត។

170 ខ្ញុំឆ្ងល់ថា យប់នេះ នៅក្នុងអគារនេះកន្លែងដែលមនុស្សកំពុងអង្គុយ ដែលជាកន្លែងដែលមានបុរសនិងស្ត្រីដែលជាមនុស្សអស់កល្បជានិច្ច ភាពអស់កល្បជានិច្ច ហើយអ្នកដឹងថាថ្ងៃណាមួយឬផ្សេងទៀតអ្នកត្រូវជួបព្រះ។ ហើយខ្ញុំឆ្ងល់ថា តើអ្នកមានដង្ហើមតិចតួចនៃការភ្លេចភ្លាំងនោះ ហើយអ្នកនឹង...អ្នកត្រូវបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងរឿងខុស ហើយអ្នក—អ្នកចង់ដើរជុំវិញនៅយប់នេះ ហើយរកមើលថាតើអ្នកមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទយេស៊ូវបានទេ? តើអ្នកនឹងលើកដៃឡើងនិយាយថា "អធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ត្រូវបានសម្គាល់ថាជាគ្រីស្ទានពិតប្រាកដ ជាអ្នកជឿពិតប្រាកដ។" ព្រះប្រទានពរអ្នក។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ សូមថ្វាយព្រះពរ! អូ បាទ ផ្លូវនៅជុំវិញ។ ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះប្រទានពរអ្នក។

171 មាននរណាម្នាក់ឡើងលើយ៉រ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ខ្ញុំពិតជាជឿថានោះជាសេចក្តីពិត។ ខ្ញុំជឿថា ក្នុងនាមជាគ្រីស្ទាន យើងមិនមែនជាគ្រីស្ទានដូចកាលពីឆ្នាំមុនទេ។"

172 ចុះអ្នកជាពួកពេនទីកុស្តវិញ នៅពេលដែលម្តាយនិងឪពុករបស់អ្នកធ្លាប់ឈរនៅតាមផ្លូវនៅទីនេះ ហើយវាយស្គរចាស់មួយ។ ហើយម្តាយរបស់អ្នក របៀបដែលនាងត្រូវ...នាងត្រូវនឿយហត់ ហើយតស៊ូជាមួយកូនតូចៗ។ ពេលខ្លះអ្នកត្រូវទៅដោយគ្មានសម្លៀកបំពាក់ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ប៉ុន្តែឪពុកនិងម្តាយស្មោះត្រង់ចំពោះបុព្វហេតុ ដើម្បីលើកព្រះគ្រីស្ទ។

173 មើលអ្វីដែលអ្នកជាពួកពេនទីកុស្តបានធ្វើ។ ៥០ ឆ្នាំមុន អ្នកចេញពីអង្គការ។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យអ្នកពេនទីកុស្ត អ្នកបានញែកខ្លួនអ្នកចេញពីអ្នកមិនជឿ។ "ហើយដូចជាជ្រូកនៅស្នូករបស់វា ហើយឆ្កែនឹងស៊ីក្អួតរបស់វា" អ្នកបានត្រលប់មកវិញហើយធ្វើដូចគ្នា បង្កើតភាពញ៉េវញ៉ៃដូចគ្នាដែលអ្នកបានចេញមក។ តើមានបញ្ហាអ្វី? ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណបានផ្ទុះឡើងក្នុងចំណោមមនុស្ស។ អ្នកមានគោលលទ្ធិនិងក្រដាសនិកាយរបស់អ្នកឥឡូវនេះ ហើយអ្នកគឺមិនអីទេជាមួយពួកគេផ្សេងទៀត ចង់នៅជាមួយពួកគេផ្សេងទៀត។ អ្នកបានអនុញ្ញាតឱ្យស្ត្រីរបស់អ្នកកាត់សក់របស់ពួកគេ លាបពណ៌។ អ្នក អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេធ្វើរឿងទាំងអស់នេះ អនុញ្ញាតឱ្យរឿងទាំងអស់នេះនៅក្នុង—នៅក្នុងព្រះវិហារ។ តើវាជាអ្វី? ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។

174 បន្ទាប់មក រឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង នៅពេលដែលព្រះចាប់ផ្តើមយាងមកក្នុងចំណោមមនុស្ស តើមានអ្វីកើតឡើង? អ្នកមិនអាចទទួលវាបានទេ។ ឃើញទេ អ្នកបានឈឺយ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹងការភ្លេចភ្លាំងនោះ ឃើញទេ រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកមិនធ្លាប់ឮ។ តើអ្នកមិនគិតថាអ្នកគួរដើរចេញពីគោលលទ្ធិនោះពីរបីនាទីហើយតាមព្រះគម្ពីរវិញ ហើយមើលអ្វីដែលគ្រីស្ទានគួរតែបានកំណត់អត្តសញ្ញាណ? "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ!"

175 កិច្ចការ ពេត្រុសបាននិយាយថា "ចូរប្រែចិត្ត អ្នករាល់គ្នា ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្តាច់បាប ហើយអ្នកនឹងទទួលអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដ្បិតសេចក្តីសន្យាគឺសម្រាប់អ្នក និងកូនៗរបស់អ្នក និងអ្នកដែលនៅឆ្ងាយ ជាច្រើននាក់តាមដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃ

យើងទ្រង់នឹងហៅ។" ប្រសិនបើពួកគេប្រាប់អ្នកថាមិនមែនដូច្នេះទេ នោះគ្រូគង្វាលរបស់អ្នកមានករណីធ្ងន់ធ្ងរនៃការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ។ គាត់មិនអាចរកឃើញអត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងជាមួយក្រុមជំនុំនោះទេ មិនមែនអង្គការ គឺក្រុមជំនុំ ជារូបកាយអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

176 ឥឡូវនេះព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺនៅទីនេះ។ ទ្រង់នៅទីនេះដើម្បីធ្វើដូចអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យានឹងធ្វើ។ ឥឡូវនេះខណៈពេលដែលអ្នកនៅទីនេះដោយឱនក្បាលរបស់អ្នក គ្រាន់តែបន្តការអធិស្ឋាន។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូល ទ្រង់ផ្ទាល់។ ហើយមើលថាតើនេះ...មានអ្នកណាដឹងទេ ការសន្យា តើវាជាអ្វីសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវនេះអ្នកដែលត្រូវការ យប់នេះ អ្នក ជាច្រើននាក់បានលើកដៃឡើង។ មុនពេលអ្នកធ្វើវា...

177 ខ្ញុំឆ្ងល់ថា ខណៈពេលដែលយើងនៅទីនេះ ហើយពិតជាអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើអ្នកអាចចេញពីការមិនជឿនោះបានទេ និកាយនោះ គោលលទ្ធិដែលប្រាប់អ្នកពីរឿងទាំងនេះថាមិនមែនដូច្នោះទេ ថែមទាំងប្រាប់អ្នកថាវាជារបស់អារក្ស។ នៅពេលដែលពួកគេធ្វើដូច្នេះ "ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានលើកលែងទោសឡើយ នៅក្នុងលោកិយនេះ ឬលោកិយខាងមុខ។" ចុះបើនេះជាការពិត? គ្រាន់តែគិតចុះ បើវាអញ្ចឹងតើអ្នកនៅឯណា? ឃើញទេ អ្នកមិនចាំបាច់និយាយវាចេញទេ គ្រាន់តែជឿវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ ហើយមានមនុស្សនៅទីនេះដែលជឿ។ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនេះ អស់រយៈពេលពីរយប់ចុងក្រោយ ក្រោមបន្ទុកនៃអ្វីមួយ គ្រាន់តែ ខ្ញុំ សង្កត់ហើយខាំអណ្តាតរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីកុំឱ្យហៅវាចេញ។

178 ហើយចាំថា មិត្តអើយ វារវាងអ្នកនិងព្រះ។ ចុះបើវាខុសហើយអ្នកគិតបែបនោះ? អ្នកដឹងថាមានអ្វីកើតឡើង អ្នកនឹងមិនត្រូវបានលើកលែងទោសសម្រាប់វាទេ។ ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ អ្នកនឹងចូលទៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់អស់កល្បរបស់អ្នក ការមិនជឿ។ "អ្នកណាដែលមិនជឿត្រូវបានកាត់ទោសរួចហើយ!"

179 ឥឡូវនេះអធិស្ឋានសម្រាប់ជំងឺរបស់អ្នក និយាយថា "ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់បានសន្យា។ ខ្ញុំ..."

ប្រហែលជាមនុស្សចម្លែកខ្លះនៅទីនេះ ដែលមិនធ្លាប់មកនៅទីនេះពីមុនមក។

180 ព្រះយេស៊ូវបានសន្យាថា "ដូចជាវាអញ្ចឹង" ខ្ញុំនឹងយកបទគម្ពីរមួយ "នៅថ្ងៃរបស់លោកឡុត" នៅពេលដែលព្រះត្រូវបានបង្ហាញនៅក្នុងរូបកាយសាច់ឈាម

និងប្រជាជន អ័ប្រាហាំ ក្រុមដែលបានជ្រើសរើស ក្រុមដែលបានហៅចេញ។ ហើយឈ្មោះរបស់អាប់រ៉ាមត្រូវបានប្តូរទៅជាអ័ប្រាហាំ បន្ទាប់មកគាត់បានឃើញព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយវាបានយល់ពីគំនិតដែលមាននៅក្នុងចិត្តរបស់សារ៉ា។

181 ហើយនៅពេលដែលពូជរាជរបស់អ័ប្រាហាំមក នោះជាអ្វីដែលទ្រង់បានធ្វើ ហើយពួកគេបានហៅទ្រង់ថា "អារក្ស។"

182 គាត់បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះនៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមកនឹងធ្វើដូចគ្នា។" បាននិយាយថា "ឥឡូវនេះមានការអភ័យទោសនៅពេលអ្នកហៅខ្ញុំអញ្ចឹង ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលអ្នកនិយាយប្រឆាំងនឹងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះគ្មានការអត់ទោសឡើយ។"

183 ឥឡូវនេះសូមឱ្យទ្រង់ នៅក្នុងអំណាចរបស់ទ្រង់ មកតាមរយៈទស្សនិកជននៃមនុស្សនេះ គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកនៅ ហើយជាមួយនឹងការយល់ដឹងខាងវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់បង្ហាញថាទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ដូច្នេះប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះទទួលរងជាមួយនឹងការភ្លេចភ្លាំង ថាពួកគេនឹងមិន...នឹងគ្មានលេស មុនពេលការហៅអាសនៈនេះត្រូវបានធ្វើឡើង។

184 សូមព្រះអម្ចាស់ជួយ។ ឥឡូវនេះ ដោយឱនក្បាលរបស់អ្នក អធិស្ឋានដោយគោរព។

185 ឃើញទេ មានស្ត្រីម្នាក់អង្គុយនៅទីនេះមុខខ្ញុំ។ នាងលើកដៃឡើងលើមុខរបស់នាង។ នាងមានជម្ងឺឆ្អឹងខ្នង។ ហើយនាងក៏មានការភ័យដែរ។ នាងមានបញ្ហាក្រពះ។ ហើយនាងកំពុងអង្គុយនៅទីនេះពីមុខខ្ញុំ។ ហើយនាងប្រហែលជាដឹងនាងមិនមែនមកពីប្រទេសនេះទេ។ នាងមកពីទីក្រុងមួយឈ្មោះម៉ាខុន។ បាទ។ តើអ្នកជឿថាព្រះអាចប្រាប់ខ្ញុំថាអ្នកជានរណាទេ? អ្នកគឺកញ្ញា អាយយេ។ បើត្រឹមត្រូវ សូមលើកដៃឡើង។ ខ្ញុំជាមនុស្សចម្លែកសម្រាប់អ្នក។ នោះជាការពិតមែនទេ? ឥឡូវនេះបញ្ហារបស់អ្នកបានចប់ហើយ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អ្នកបានប៉ះសម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយ។ ឥឡូវនេះគ្រាន់តែជឿវា។

186 មានបុរសម្នាក់អង្គុយនៅខាងក្រោយអាគារ។ គាត់កំពុងស្វែងរកពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ គាត់ចង់ទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកដោយ

ព្រះវិញ្ញាណ។ គាត់ឈរនៅទីនេះនៅមុខខ្ញុំ។ គាត់មិនមែនមកពីទីនេះទេ។ គាត់មកពីរដ្ឋខារ៉ូលីណា ឆាទ្បុត។ ឡេប៉ូគឺជាឈ្មោះរបស់គាត់។ ជឿដោយអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក ហើយព្រះនឹងបំពេញអ្នកដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ—បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿវា។

187 នៅទីនេះ ខាងស្តាំខ្ញុំ នៅទីនេះ—បុរសម្នាក់និងប្រពន្ធរបស់គាត់អង្គុយត្រង់ពីមុខខ្ញុំនៅទីនេះ។ វាជាប្តីប្រពន្ធចាស់ នៅខាងស្តាំខ្ញុំ។ ស្ត្រីនោះមានជម្ងឺពោះវៀនធំ។ ប្តីរបស់នាងមានបញ្ហាបេះដូង។ ពួកគេមិនមែនមកពីទីនេះទេ។ ពួកគេមកពីរដ្ឋថេនណេស៊ី។ លោក និងលោកស្រី ថូម៉ាស ប្រសិនបើអ្នកនឹងជឿដោយអស់ពីចិត្ត សូមលើកដៃឡើង ហើយអ្នកអាចទទួលយកការព្យាបាលរបស់អ្នក។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទធ្វើឱ្យអ្នកជាសះស្បើយ។ នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យាថានឹងធ្វើ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដែលឃើញមនុស្សនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំទេ។

ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ!

188 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកក៏នឹងធ្វើដែរ។ បន្តិចទៀតលោកិយនឹងមិនឃើញខ្ញុំទៀតទេ ប៉ុន្តែអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញខ្ញុំ ដ្បិតខ្ញុំ" សព្វនាមផ្ទាល់ខ្លួន "នឹងនៅជាមួយអ្នក សូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃពិភពលោក។" "ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។"

189 ឥឡូវនេះ ចំពោះបុរសនិងស្ត្រីនៅទីនេះ ដែលទើបតែមានបញ្ហាជាមួយអ្នកដែលអ្នកគ្រាន់តែមិនអាចមើលឃើញពីរបៀប...អ្នក អ្នកចង់ជឿ ប៉ុន្តែអ្នកមិនអាចចូលទៅក្នុងវាបានទេ ហើយអ្នកចង់ទទួលការអធិស្ឋាន អ្នកចង់ទទួលយកទ្រង់ពេលអ្នកនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ តើអ្នកនឹងមកឈរនៅទីនេះក្បែរខ្ញុំ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំអធិស្ឋាន ហើយដាក់ដៃលើអ្នក។ បើអ្នកមកទីនេះឥឡូវនេះ អ្នកដែលកំពុងរងទុក្ខដូចនោះ ជាមួយនឹងការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ ហើយចង់ត្រូវបានអធិស្ឋានសម្រាប់ ដែលអ្នកនឹងត្រូវបានដោះលែងពីនោះ។ បើអ្នកមិនមែនជា—មិនមែនជាអ្នកជឿទេ ប៉ុន្តែចង់អធិស្ឋានសូមឡើងមកទីនេះ ហើយឈរ។ ព្រះប្រទានពរអ្នកយុវជន។ មានអ្នកផ្សេងមកទេ? ព្រះប្រទានពរអ្នក ស្ត្រី។ មក។ ព្រះប្រទានពរអ្នកស្ត្រីវ័យក្មេង។ មានអ្នកផ្សេងមកទេ? មកឈរត្រង់នេះ ឥឡូវនេះ។

190 ភាពភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ ខ្ញុំមិនចង់ញាំញីជាមួយវាទេ។ ព្រះហាមឃាត់។ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំ—អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំស្លាប់នៃការស្លាប់—នៃអ្វីមួយ ប៉ុន្តែមិនដែលអនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំស្លាប់ការស្លាប់ជាអ្នកមិនជឿ។

191 ចូរមកទទួលយកទ្រង់ឥឡូវនេះ។ តើអ្នកមិនធ្វើវាទេឬ? មកពី ហើយចុះពីយ៉រ មិត្តអើយ។ វាគ្រាន់តែជាជំហានពីរបីចុះនៅទីនេះ ហើយវាអាចមានន័យថាភាពខុសគ្នារវាងការស្លាប់និងជីវិតសម្រាប់អ្នក។

192 មើល ខ្ញុំមិនអាចធ្វើឲ្យព្រះគ្រីស្ទធ្វើអ្វីបានទេ។ ព្រះគ្រីស្ទមិនចាំបាច់ធ្វើអ្វីក្រៅពីរឿងមួយៈ ទ្រង់ត្រូវតែរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើដូច្នេះដើម្បីក្លាយជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះ។ ទ្រង់ត្រូវតែរក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

193 ឥឡូវនេះសូមចាំថា ប្រសិនបើអ្នកមិនប្រាកដពីបទពិសោធន៍របស់អ្នក ហេតុអ្វីមិនចុះមកឥឡូវនេះ។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែជាកម្មសិទ្ធិរបស់និកាយ ប្រសិនបើអ្នកជាចៅពេនទីកុស្ត ព្រះជាម្ចាស់មិនមានចៅទេ។ ទ្រង់មានកូនប្រុសស្រី ប៉ុន្តែគ្មានចៅប្រុសស្រីទេ។ ឃើញទេ? ព្រះមិនមានវាទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែមានកូនប្រុសស្រី ហើយអ្នកដឹងថាអ្នកមិនមែនទេ។

194 ប្រហែលជាអ្នកបាននិយាយភាសាដទៃ អ្នកប្រហែលជាបានរាំ អ្នកប្រហែលជាបានធ្វើរឿងទាំងអស់*នេះ*ហើយ។ នោះមិនអីទេ។ ខ្ញុំមិនមានអ្វីប្រឆាំងនឹងវាទេ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនៅតែមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ សូមចុះមកហើយឈរនៅទីនេះ។ សូមអធិស្ឋានអំពីវា។ តើអ្នកនិយាយថាម៉េច? សមាជិកក្រុមជំនុំ គ្រាន់តែជា—សមាជិកក្រុមជំនុំបន្ទាប់បន្សំ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនមកទីនេះ ហើយកម្ចាត់វាឥឡូវនេះ?

195 ខ្ញុំមិនចង់ចាកចេញពីប៊ីមីងហាំនៅទីនេះទេ ហើយដឹងថាថ្ងៃណាមួយនៅពេលដែលសាលក្រមមកដល់ ហើយខ្ញុំត្រូវឈរនៅមុខអ្នក...ចាំថាខ្ញុំនឹងជួបអ្នកម្តងទៀត។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនដែលជួបអ្នកនៅទីនេះទេ ឬខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅសាលក្រម ហើយខ្ញុំត្រូវតែឆ្លើយចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយនៅយប់នេះ។

196 ឥឡូវនេះសូមស្តាប់។ ប្រែចិត្ត មិត្តអើយ! ប្រែចិត្ត ចេញពីវា។ ចេញពីទីនោះ។ មកឥឡូវនេះ។

197 នោះគួរតែធ្វើឱ្យស្ត្រីដែលមានសក់ខ្លីនៅក្នុងប្រទេសនេះ ឬកន្លែងនេះ មកទីនេះឥឡូវនេះ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ នោះ ដែលអ្នកមិនមានព្រះគុណគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីនិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ ខ្ញុំចង់ឱ្យសក់របស់ខ្ញុំដុះចេញ បងប្រុសប្រាណហាំ។" វាគួរតែ..."ខ្ញុំមាន...មែនហើយ ខ្ញុំមិនមានព្រះគុណដើម្បីធ្វើវាទេ។"

ហេតុអ្វី អ្នកនិយាយថា "តើមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ?"

198 នៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ មានអ្នកដឹកនាំដ៏អស្ចារ្យម្នាក់មករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "ខ្ញុំចង់ដាក់ដៃលើអ្នក បងប្រុសប្រាណហាំ។" បាននិយាយថា "អ្នករាល់គ្នាចាត់ទុកអ្នកជាហោរា។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនដែលនិយាយថាខ្ញុំជាហោរាទេ។"

199 គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែប្រជាជនចាត់ទុកអ្នក។ អ្នកតែងតែហែកពួកគេជាស្ត្រី អំពីការស្លៀកខ្លី" និង—និង អូ បុរសពេនទីកុស្ត។ ហើយបាននិយាយថា "អំពីការស្លៀកខ្លី និងកាត់សក់របស់ពួកគេ និងអ្វីៗផ្សេងៗ។" បាននិយាយថា "នោះមិនមែនជារឿងរបស់អ្នកទេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើវាជារឿងរបស់អ្នកណា?"

200 ហើយគាត់បាននិយាយថា "ពួកគេ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនបង្រៀនពួកគេពីរបៀបក្លាយជាស្ត្រី មានអំណោយទានខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យ ហើយជួយមនុស្សជំនួសឱ្យការព្យាយាម..." បាននិយាយថា "ពួកគេចាត់ទុកអ្នក។ អ្វីដែលអ្នកប្រាប់ពួកគេ ពួកគេនឹងជឿអ្នក។" បាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនប្រាប់ពួកគេពីរបៀបដើម្បីទទួលបានអំណោយដ៏អស្ចារ្យនិងជួយមនុស្ស ជំនួសឱ្យការថ្កោលទោសពួកគេជានិច្ច?"

201 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចបង្រៀនពិជគណិតដល់ពួកគេដោយរបៀបណានៅពេលដែលពួកគេមិនបានរៀន អេប៊ីស៊ីផង?" ឃើញទេ? ឃើញទេ?

202 អ្នកត្រូវតែចាប់ផ្តើមពីបាត ប្រែចិត្តឬវិនាស! ឥឡូវនេះអ្នកអាចសមនឹងខ្លួនអ្នក ប្រែចិត្តឬវិនាស! ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានកំណត់អត្តសញ្ញាណទ្រង់យ៉ាងហ្មត់ចត់នៅទីនេះ ពីមួយយប់ទៅមួយយប់។ ហើយនេះគឺជាយប់ដែលយើងបានត្រលប់មកវិញសម្រាប់សេចក្តីសង្គ្រោះនេះ។ វាគ្រាន់តែជាជំហានពីរបីឡើងនៅទីនេះ ហើយខ្ញុំមានពេលច្រើនដើម្បីរង់ចាំ។

203 ចងចាំ ប៊ីមីងហាំ ឈាមរបស់អ្នកមិនមែនមកលើខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំគ្មានកំហុសទេ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកពិតជាទទួលបានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នោះអ្នកមានឱកាសមកឥឡូវនេះ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកកំពុងរងទុក្ខជាមួយនឹងប្រភេទនៃក្រុមជំនុំដែលបណ្តាលឱ្យអ្នកមានការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនមក? ព្រះយេស៊ូវគឺជាអ្នកព្យាបាល។ តើអ្នកមិនមកទេឬ?

204 ឥឡូវនេះមនុស្សមួយចំនួនបានចាកចេញពីយ៉ារ។ ខ្ញុំកំពុងរង់ចាំមើលថាតើពួកគេនៅឯណា ចេញទៅក្រៅឬមកអាសនៈ។ ទាំងនេះនៅទីនេះ ឡើងមកជុំវិញ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ អ្នកដែលនៅទីនេះ សូមមកឈរនៅជុំវិញអាសនៈ និយាយថា "ខ្ញុំបានបញ្ចប់រឿងនេះហើយ។" បាទ ពួកគេបានចុះមក ស្ត្រីពីរនាក់។ នោះមិនអីទេ។

205 មកឥឡូវនេះ។ គ្រាន់តែពីរបីជំហានពីវា។ ហើយជំហានរបស់ពួកគេអាចមានន័យខុសគ្នា។

206 ឥឡូវនេះ មើល ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។ ចុះបើទ្រង់យាងមកយប់នេះ? "អូ" និយាយថា "ទ្រង់មិនមកទេ។" ខ្ញុំមិនដឹងថាតើទ្រង់មានឬអត់ទេ។ នេះគឺជាសញ្ញាចុងក្រោយ។ ចូរចាំថា **នេះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់**! តើអ្នកធ្លាប់ឮខ្ញុំនិយាយទេ ប៉ុន្តែអ្វីទាំងអស់វាជាការពិត? អ្នកកំពុងឃើញសញ្ញាចុងក្រោយរបស់អ្នក។ នោះជាបទគម្ពីរ។ អ្នកបានឃើញទីសម្គាល់ចុងក្រោយរបស់អ្នក គឺពេនទីកុស្ត។ កុំលាយឡំនឹងអ្វីដែលទ្រង់បានសន្យានឹងអ៊ីស្រាអែល បន្ទាប់ពីការលើកឡើង នោះមិនមែនជាអ្នកទេ។ អ្នករួចរាល់ហើយ។ ឃើញទេ? ឥឡូវនេះជាថ្ងៃរបស់អ្នក។ ឥឡូវនេះគឺជាសញ្ញារបស់អ្នក។ ឥឡូវនេះជាពេលវេលារបស់អ្នក។ កុំបដិសេធវា។ កុំធ្វើវា។ អ្នកគួរមកប្រសើរជាង។ តើអ្នកជឿថាខ្ញុំជាអ្នកបម្រើរបស់ព្រះទេ? ចងចាំ។

207 ប៊ីមីងហាំ ខ្ញុំមិនដែលជួបមនុស្សល្អជាងនេះទេ។ អ្នកជាមនុស្សដែលល្អបំផុតដែលខ្ញុំចង់ជួបក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវការការប្រជុំ។ អ្នកកំពុងជិតស្លាប់។ អ្នកកំពុងប្រើថ្នាំសន្លប់ខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកកំពុងជិតស្លាប់។ កុំធ្វើដូច្នេះ។ រស់ឡើងវិញនូវអ្វីដែលអ្នកមាន។ យកវាឡើងម្តងទៀត យ៉ាងឆាប់រហ័ស មុនពេលព្រះយេស៊ូវយាងមក។

208 មិនអីទេ ខណៈពេលដែលពួកគេ…បន្តមក។ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេបន្តមករហូតដល់យើងទទួលបានទាំងអស់ ដែលព្រះអម្ចាស់កំពុងត្រាស់ហៅ មកទីនេះ។ មកឥឡូវនេះ។

209 កម្ចាត់ការភ្លេចភ្លាំងនោះ។ គ្រូពេទ្យដ៏អស្ចារ្យនៅទីនេះឥឡូវនេះដើម្បីព្យាបាល យកវាចេញពីអ្នក។ ទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់នៅទីនេះ។ តើមានប៉ុន្មាននាក់នឹងកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយលើកដៃឡើង និយាយថា "ខ្ញុំពិតជាជឿវា ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាទ្រង់នឹងធ្វើការនេះ"? ឃើញទេ? ឥឡូវនេះទ្រង់នៅទីនេះ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? អ្នកជឿ។

210 ហើយតើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់ដែលដឹងថាខ្ញុំកំពុងប្រាប់អ្នកពីការពិត ថាអ្នកកំពុងស្លាប់ហើយត្រូវការការរស់ឡើងវិញ? ឃើញទេ? វាជាការពិត។

211 អ្នកជាមនុស្សល្អ។ អ្នកមិនអាចរកឃើញអ្វីដែលប្រសើរជាងនេះទេ។ គ្មានបេះដូងណាល្អជាង នៅក្រោមអាវខាងត្បូងចាស់ទាំងនេះនៅទីនេះ។ ត្រូវហើយ មនុស្សពិត! ប៉ុន្តែ មនុស្សអើយ អ្នកគួរភ្ញាក់ឡើង លឿនឡើង! នៅក្នុងម៉ោងដែលអ្នកមិនគិត វាអាចនឹងកើតឡើង។ វាប្រហែលជាមិនកើតឡើងទេ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

212 ប៉ុន្តែសូមចាំថា អ្នកកំពុងទទួលបានការព្រមានចុងក្រោយរបស់អ្នក ដូច្នេះចូររត់ចេញ ខណៈពេលដែលអ្នកមានពេលត្រូវរត់គេច។ មកឥឡូវនេះ។ ដរាបណាពួកគេមក ខ្ញុំនឹងបន្តរង់ចាំ ព្រោះអាចមាន…ព្រលឹងមួយមានតម្លៃមួយម៉ឺននៃផែនដី។ ហើយដរាបណាមនុស្សត្រូវបានបញ្ចុះបញ្ចូល…

213 ខ្ញុំចង់ឃើញការបំបែកនេះចូលទៅក្នុងការប្រជុំដ៏ធំមួយដែលនឹងកំណត់ក្រុមជំនុំទាំងអស់នៅទីនេះ ប្រសិនបើអ្នកបំបែកភាពខុសគ្នារបស់អ្នក ហើយដកភាពអាត្មានិយមទាំងអស់នោះចេញ ហើយទទួលយកព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ អ្នកបានអះអាងថាអ្នកជឿវា។ អ្នកបានអះអាងថាជឿវា ហើយនៅពេលដែលវាមកដល់ដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯង នោះអ្នកនឹងដកខ្លួនចេញពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហេតុអ្វីមិនចូលរួមដួងចិត្តរបស់យើងជាមួយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយជឿសេចក្តីពិត? នោះហើយជាអ្វី។ អ្នកនឹងបន្តស្លាប់ ស្លាប់ ហើយអ្នកនឹងចេញទៅឡៅឌីសេ។ ពិតប្រាកដណាស់អ្វីដែលទ្រង់បានសន្យា វានឹងក្លាយជាវិធីនោះ។ តើអ្នកមិនមកឥឡូវនេះទេឬ? ឥឡូវនេះជាថ្ងៃ។ ឥឡូវនេះគឺជាពេលវេលាដែលទទួលយក។ មើលអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងធ្វើ។

214 ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកដឹកនាំទាំងអស់នៅទីនេះ ដែលចាប់អារម្មណ៍នឹងមនុស្សទាំងនេះ សូមមកអធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំ ផងដែរ។ មកទីនេះ អ្នកដឹកនាំទាំងអស់ដែលចាប់អារម្មណ៍នឹងមនុស្សទាំងនេះ។ មក គ្រាន់តែមកជុំវិញ ហើយចូលទៅក្នុងចំណោមមនុស្ស អ្នកបម្រើព្រះឬបុគ្គលិកផ្ទាល់ខ្លួន បុគ្គលិកផ្ទាល់ខ្លួនដ៏ល្អស្រ្តីដែលចង់ឈរជាមួយស្រ្តីទាំងនេះឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំនឹងជឿដោយអស់ពីចិត្តថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមកកន្លែងនេះ នៅទីនេះឥឡូវនេះ ហើយគ្រាន់តែបង្ហាញអង្គទ្រង់ក្នុងចំណោមមនុស្សទាំងនេះ។

215 ឥឡូវនេះខ្ញុំសូមណែនាំមនុស្សទាំងនេះនៅទីនេះ ជាមុនសិន។ ឥឡូវនេះ មិត្តអើយ អ្វីក៏ដោយដែលអ្នកនៅទីនេះសម្រាប់ទ្រង់ ទ្រង់ជ្រាប។ ហើយខ្ញុំអាចបញ្ជាក់វាដល់អ្នក វានឹងយកម្តងមួយៗ នាំអ្នកមកទីនេះនៅលើវេទិកានេះ ហើយវានឹងមិនមានរឿងមួយដែលទ្រង់នឹងមិនធ្វើឱ្យគេស្គាល់ឡើយ។ ឥឡូវនេះវាតាំងពីខ្ញុំនៅក្មេង។ អំណោយនោះមិននៅក្នុងសំណួរទេ។ ប៉ុន្តែសំណួរគឺ តើអ្នកអាចទទួលបានទេ? តើអ្នកជឿទេ? ឥឡូវនេះទ្រង់នៅទីនេះ។ មែនហើយ ប្រសិនបើទ្រង់នៅទីនេះ នោះមានរឿងតែមួយគត់ គឺទ្រង់រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មកគ្រាន់តែជឿថាអ្នកទទួលវា ហើយទទួលយកវា ហើយក្រោកឡើងហើយនិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះ ទូលបង្គំនៅទីនេះដើម្បីទទួលយកវា" ហើយគ្រាន់តែនៅទីនោះរហូតដល់វាកើតឡើង។

216 ដូចលោក ប៊ូឌី រ៉ូប៊ីនសុនបាននិយាយនៅពេលមួយ នៅក្នុងវាលពោត។ គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ប្រសិនបើទ្រង់មិនប្រទានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ខ្ញុំទេ ពេលអ្នកត្រឡប់មកវិញ អ្នកនឹងឃើញគំនរឆ្អឹងដាក់នៅទីនេះ។" គាត់បានស្លាប់ដោយស្មោះត្រង់។ ហើយអ្នកនឹងមិនទទួលបានអ្វីពីព្រះរហូតដល់អ្នកអស់សង្ឃឹមគ្រប់គ្រាន់។

217 ឥឡូវនេះ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ពីដំណាំសព្វថ្ងៃនេះទេ តើអ្នកបានកត់សម្គាល់ពីអ្វីដែលយើងធ្វើនៅថ្ងៃនេះទេ? យើង តាមពិតយើងមានព្រះគ្រប់គ្រាន់អំពីយើងរហូតដល់កន្លែងដែលយើងឡើងដល់វេទិកា យើងនិយាយថា "បាទ ប្រហែលជាខ្ញុំឡើងមកប្រសើរជាង។" ឥឡូវនេះនេះគឺជាបទពិសោធន៍របស់ពិភពលោក។ "បាទ ខ្ញុំក្រោកឈរប្រសើរជាង។" និយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំនៅទីនេះ ឃើញទេ។" ហ៊ឹម! កន្លែងដែលត្រូវនៅ! មិនមានភ្លើងឆេះទេ។ គ្មាន

ភាពរីករាយទេ។ មិនមាន "ចូលទៅក្នុងវា!" ហើយក្នុងនាមជាអ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ ដែលគ្រាន់តែសម្លាប់ខ្ញុំដើម្បីឃើញរាស្ត្ររបស់ព្រះនៅក្នុងរូបរាងនោះ។ យើងត្រូវបានគេសន្មត់ថាឆេះ។

218 ប៉ុន្តែ អ្នកឃើញទេ តើវាជាអ្វី? វាជាអ្វីដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នក។ វិវរណៈ ៣ "អ្នកមិនក្តៅមិនត្រជាក់។ ហើយ" ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ពីព្រោះអ្នកមិនក្តៅមិនត្រជាក់ នោះខ្ញុំនឹងដេញអ្នកចេញពីមាត់របស់ខ្ញុំ។" ត្រូវទេ? នោះហើយជាអ្វីដែលទ្រង់មានបន្ទូល។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ នោះជាអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ដូច្នេះ កុំឲ្យក្លាយជាហ្វូងមនុស្សបែបនោះ។

219 អ្នកនៅទីនេះ អ្នកត្រូវការ។ ចូរយើងទទួលវា ឬស្លាប់នៅទីនេះ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ចូរយើងទទួលវា ឬស្លាប់។

220 ឥឡូវនេះ បងប្អូនប្រុសស្រីជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ប្រសិនបើខ្ញុំអាចចុះមកជួយអ្នកធ្វើអ្វីមួយ ខ្ញុំប្រាកដជាធ្វើវាបាន។ ឥឡូវនេះ តាមរយៈអំណោយមួយ ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកនៅទីនេះ។ ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលបាន ដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលអ្នកបានមកដើម្បី អ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ តើនឹងទៅជាយ៉ាងណានាពេលអនាគត ឬអ្វីមួយដូចនោះ ប៉ុន្តែនោះមិនខ្វល់ពីវាទេ។ អ្នកត្រូវតែទទួលយកការនេះ ដោយខ្លួនឯង។ វាត្រូវតែជាអ្នក!

221 ឥឡូវអ្នកត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ? លើកដៃឡើងនិយាយថា "ខ្ញុំបានត្រៀមខ្លួនហើយ។ ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនស្លាប់នៅទីនេះ។" ឥឡូវនេះកុំធ្វើវាលុះត្រាតែអ្នកចង់បាន។ "ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីស្លាប់នៅទីនេះ ឬទទួលបានអ្វីដែលខ្ញុំចង់បានពីព្រះ។" អាម៉ែន។ តើអ្នកពិតជាត្រៀមខ្លួនហើយឬនៅ?

222 បន្ទាប់មកសូមឱ្យទស្សនិកជនឈរនៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ឥឡូវនេះរួមគ្នា រួមគ្នា ចូរយើងរួបរួមគ្នាជាមួយគ្នា។ ចូរយើងអធិស្ឋាន។ ហើយសូម...ឥឡូវនេះអ្នកជាអ្នកដឹកនាំដើរទៅរកមនុស្សទាំងនេះនៅទីនេះ គ្រប់គ្នា ហើយអ្នកតំណាងឱ្យព្រះហស្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទឥឡូវនេះ។

223 អ្នកដែលចង់បានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អ្នកដែលចង់បានបទពិសោធន៍នោះ មិនមែនជាការរំភើបចិត្តទេ អ្នកចង់បានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ជាជីវិត មេនៃជីវិតនៅខាងក្នុងអ្នក។ ហើយអ្នកចង់កម្ចាត់ភាពភ្លេចភ្លាំងដែលធ្វើឲ្យអ្នក—អ្នកមិនអាចកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងបានទេ អ្នកមិនដឹងថាអ្នកឈរនៅទីណាទេ អ្នក

មិនដឹងថាអ្នកជាអ្វីទេ សូមកម្ចាត់វាឥឡូវនេះ! មានកំណើតថ្មីនៅទីនេះសម្រាប់អ្នក កំណើតថ្មីពិតប្រាកដ។

224 ឥឡូវនេះសូមដាក់ដៃលើមនុស្សទាំងនេះ។ ចូរយើងទាំងអស់គ្នា លើកដៃឡើង ហើយអធិស្ឋានជាមួយគ្នា។

225 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ សូមប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់ នៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងយាងមកនៅយប់នេះ នៅយប់ថ្ងៃសៅរ៍នេះ ជាកន្លែងដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានធ្លាក់ចុះដូចជាខ្យល់បក់យ៉ាងខ្លាំង។ សូមឲ្យមនុស្សទាំងនេះទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ សូមឱ្យភ្លើងនិងអំណាចនៃព្រះមិនចាកចេញពីពួកគេ។ ប្រសិនបើពួកគេនៅទីនេះនៅពេលព្រឹក សូមឲ្យពួកគេស្នាក់នៅ រហូតដល់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក។

226 នោះជាគំនិត! ហ្នឹងហើយ! នៅទីនោះ។ នោះហើយជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក។ (ខ្ញុំបានធ្វើវាហើយ។ ខ្ញុំដឹងរឿងនោះ។)

ហ្នឹងហើយ។ ជឿវាឥឡូវនេះ! ទទួលយកវា! បំពេញដោយព្រះពររបស់ទ្រង់។

ការភ្លេចភ្លាំងខាងវិញ្ញាណ KHM64-0411

(Spiritual Amnesia)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅល្ងាចថ្ងៃសៅរ៍ទី 11 ខែមេសា ឆ្នាំ 1964 នៅឯឃ្លាំងអាវុធជាតិ ហ្គាដ ក្នុងទីក្រុង ប៊ឹងមីងហាំ រដ្ឋ អាឡាបាម៉ា សហរដ្ឋអាមេរិក។ រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវេបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG